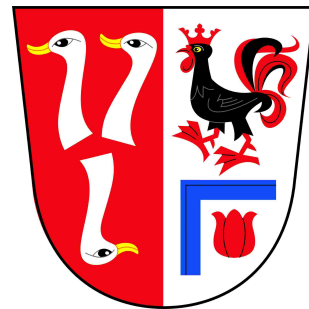

Lužanský občasník

Ročník 20

číslo 39

červenec 2024 – listopad 2024

Pro občany Lužan, Dlouhé Louky, Zeleného a Zelené Hory

ZDARMA

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

hned na úvod se musím přiznat, že pravidelné slovo starostky píši většinou ve chvíli, kdy se sejdou všechny články do občasníku. A nestačila jsem se nyní divit, když se jednotlivé stránky začaly plnit příspěvky. Tak obsáhla činnost OÚ a jednotlivých složek, to u obcí naší velikosti není pravidlem. Více fotografií z jednotlivých akcí vždy najdete na webových stránkách obce. Věřím, že i druhá polovina letošního roku bude bohatá na společenské i sportovní akce a různá setkání. Děkuji vám všem, organizátoři a přispěvatelé!

Ani my na úřadu jsme nezháleli. V únoru jsme podali žádost o dotaci v Programu stabilizace a obnovy venkova, který vyhláší Plzeňský kraj, na akci „Oprava hasičské zbrojnice vč. jejího okolí a přílehlého prostoru sousedící požární nádrže v obci Dlouhá Louka“. Celkové náklady činí přes 1,1 mil. Kč a nám se podařilo získat dotaci ve výši 450 000,- Kč. Práce na zbrojnici zahrnují výměnu oken a dveří, plechová střecha bude nahrazena hydroizolační fólií, bude opraveno nesoudržné zdivo a natažena nová omítka. Rozbité betonové dílce budou nahrazeny zámkovou dlažbou, vznikne nový chodník u požární nádrže a bude upraveno zábradlí.

V Zeleném jsme udělali drobné opravy a výmalbu v bývalé úřadovně OÚ a v Klubu SDH. Nakoupili jsme nové lavičky do Zeleného a Zelené Hory, v letošním roce dojde k opravám střechy a vnitřních prostor vodojemu v Zeleném.

Ani v Lužanech se stavební ruch nezastavil a při čtení těchto řádek jste již určitě zaznamenali lešení na budově školy. Posledním dnem žáků ve škole započala dlouho očekávaná přístavba místnosti pro družinu nad hernou mateřské školky, na kterou jsme od Nadace ČEZ získali dotaci ve výši 750 000,- Kč. Postavené lešení ale znamená také opravu omítek celého pláště budovy, zateplení stítů a natažení omítky nové. Po prázdninách bude budova zářít novotou. Co bude po prázdninách nové, bude i vedení školy. Po 33 letech ukončila svoji činnost ředitelka školy paní Mgr. Jana Sedláčková, které bych chtěla i touto cestou poděkovat za vzájemnou spolupráci a za kvalitní vedení školy. Do dalších let jí přeji mnoho zdraví, pohody a radosti.

Konkurz na vedoucí místo ředitele školy proběhl 24. května, kdy se do konkurzu přihlásily 2 uchazečky. Z konkurzního řízení bylo ustanoveno pořadí kandidátek, které bylo pro starostku, respektive zastupitelstvo, doporučující. Na zasedání zastupitelstva na konci června

byla do funkce ředitelky školy v Lužanech jmenována paní Mgr. Věra Drdová, dosavadní učitelka této školy. Paní Drdové bych chtěla popřát zdraví a pevné nervy v této náročné funkci a věřím, že se i s ní budeme vzájemně podporovat.

Na jaře souhlasilo zastupitelstvo obce s nabídkou firmy CETIN, která si naši obec vybrala k modernizaci metalické sítě na optickou. Tato investice zajistí obyvatelům nejkvalitnější a nejrychlejší možné internetové připojení. Doba Covidu přinesla nové možnosti distančních výuk, prací z domova, ale také ve větší míře využíváme internetovou televizi, případně integrovanou domácnost (kamerový systém, řízené vytápění, ventilace...) a ke všem těmto činnostem je zapotřebí kvalitní a stabilní připojení na všech zařízeních. V těchto dnech by měla firma O2 Czech Republic a.s., která byla pověřena firmou CETIN, zjišťovat zájem vás, obyvatel Lužan, o připojení optické přípojky až k vám domů. Ta bude samozřejmě zcela zdarma, v případě zájmu o internet od této společnosti získáte i speciální cenu. Na místě je třeba říci, že i když vás oslovuje firma O2, není podmínkou, abyste internet měli od této společnosti a můžete využít služby více než 20 poskytovatelů internetu. Detailní informace naleznete ve vašich schránkách

Několik nemovitostí má stále svedenou dešťovou vodu do splaškové kanalizace. Díky těmto nezákonným napojením zbytečně platíme nemalé peníze Městu Přestíče. Opačným problémem je splašková voda v dešťové kanalizaci, která vyúsťuje ve slepém rameni Úhlavy. Oba tyto jevy budeme v letošním roce řešit s firmou ČEVAK.

Jsmo na začátku prázdnin ... mějte krásné, pohodové dny, načerpejte síly do dalších dní a užívejte si radosti, které nám život přináší.

Věra Petrželková

Co najdete v tomto čísle Lužanského občasníku:

Digitalizace území	5
Kultura v obci	7-14
Setkání rodáků	22-24
Václav Kalaš	25
Klub lužanských turistů	27-28

Příští číslo vyjde v prosinci.

Uzávěrka příspěvků 15. prosince 2024.

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

OKRSEK Č. 1 – LUŽANY

Celkem voličů	160
Platné hlasy	157
Volební účast	41,13 %

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ

Strana	Počet hlasů
1. Klub angažovaných neustraníků	0
2. Liberální aliance nez. občanů	0
3. SPD a Trikolora	7
4. Mourek – politická strana	1
5. LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI	1
6. PRO – Jindřicha Rajchla	2
7. Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	0
8. Ref. o vstupu do EU bylo zman.	0
9. PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	17
10. SEN 21 a Volt Česko	3
11. Česká republika na 1. místě	0
12. Strana zelených	1
13. ČSSD	1
14. ANO 2011	51
15. ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR	1
16. ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠTANY	0
17. SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	26
18. REFERENDUM – Hlas Lidu	0
19. Svobodní	3
20. Sociální demokracie	4
21. Starostové a osobn. pro Evropu	15
22. HLAS	1
23. Česká pirátská strana	6
24. PRO vystoupení z EU	0
25. Nový směr	0
26. STAČILO!, KSČM. SD-SN, ČSNS	16
27. DSZ – ZA PRÁVA ZVÍŘAT	1
28. Volte Pr. Blok www.cibulka.net	0
29. SENIOŘI SOBĚ	0
30. Levice	0

OKRSEK Č. 2 – DLOUHÁ LOUKA

Celkem voličů	31
Platné hlasy	31
Volební účast	31,96 %

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ

Strana	Počet hlasů
1. Klub angažovaných neustraníků	0
2. Liberální aliance nez. občanů	0
3. SPD a Trikolora	6
4. Mourek – politická strana	0
5. LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI	0
6. PRO – Jindřicha Rajchla	0
7. Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	0
8. Ref. o vstupu do EU bylo zman.	0
9. PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	3
10. SEN 21 a Volt Česko	1
11. Česká republika na 1. místě	0
12. Strana zelených	0
13. ČSSD	0
14. ANO 2011	7

15. ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR	0
16. ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠTANY	0
17. SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	7
18. REFERENDUM – Hlas Lidu	0
19. Svobodní	0
20. Sociální demokracie	0
21. Starostové a osobn. pro Evropu	3
22. HLAS	0
23. Česká pirátská strana	2
24. PRO vystoupení z EU	0
25. Nový směr	0
26. STAČILO!, KSČM. SD-SN, ČSNS	2
27. DSZ – ZA PRÁVA ZVÍŘAT	0
28. Volte Pr. Blok www.cibulka.net	0
29. SENIOŘI SOBĚ	0
30. Levice	0

OKRSEK Č. 3 – ZELENÉ

Celkem voličů	21
Platné hlasy	21
Volební účast	28,77 %

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ

Strana	Počet hlasů
1. Klub angažovaných neustraníků	0
2. Liberální aliance nez. občanů	0
3. SPD a Trikolora	1
4. Mourek – politická strana	0
5. LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI	0
6. PRO – Jindřicha Rajchla	0
7. Urza.cz: Nechceme vaše hlasy	0
8. Ref. o vstupu do EU bylo zman.	0
9. PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	2
10. SEN 21 a Volt Česko	0
11. Česká republika na 1. místě	0
12. Strana zelených	0
13. ČSSD	0
14. ANO 2011	10
15. ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR	0
16. ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠTANY	0
17. SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	4
18. REFERENDUM – Hlas Lidu	0
19. Svobodní	0
20. Sociální demokracie	1
21. Starostové a osobn. pro Evropu	0
22. HLAS	0
23. Česká pirátská strana	0
24. PRO vystoupení z EU	0
25. Nový směr	0
26. STAČILO!, KSČM. SD-SN, ČSNS	3
27. DSZ – ZA PRÁVA ZVÍŘAT	0
28. Volte Pr. Blok www.cibulka.net	0
29. SENIOŘI SOBĚ	0
30. Levice	0

V minulém čísle Lužanského občasníku jsme představili nejstarší voličku v Lužanech, tentokrát byl při volbách vyfotografován jeden z nejmladších voličů, student David Vodička.

ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

MNOŽSTVÍ ODPADU ZA ROK 2023

DRUH ODPADU	MNOŽSTVÍ
pneumatiky	0,264 t
beton	2,28 t
papír a lepenka	17,523295 t
sklo	15,494733 t
oděvy	2,057 t
jedlý olej a tuk	0,146 t
olej a tuk ostatní	0,055 t
barvy, lepidla a pryskyřice	0,275 t
jiná nepoužitelná léčiva	0,002 t
plasty	18,192534 t
kovy	23,4826 t
biologicky rozložitelný odpad	98,4 t
směsný komunální odpad	117,8315 t
objemný odpad	31,26 t

Uvedená čísla nám ukazují, jak se v třídění odpadů stále zlepšujeme. Při počtu obyvatel 680 zjistíme, že každý obyvateľ vyřídil 25,76 kg papíru (rok 2021 - 19,92 kg, rok 2022 - 24,32 kg), 22,78 kg skla (rok 2021 - 19,05 kg, rok 2022 - 15,30 kg) a 26,75 kg plastů (rok 2021 - 22,88 kg, rok 2022 - 24,78 kg).

Pro srovnání - každý Čech v průměru za rok 2023 vyřídil 22,5 kg papíru, 14,6 kg skla a 17,1 kg plastů.

PŘÍJMY A VÝDAJE ZA ROK 2023

PŘÍJMY

poplatky od občanů	503 593,- Kč
poplatek za železný šrot	11 440,- Kč
poplatek za zpětný odběr elektro	4 800,- Kč
odměna od EKO-KOMu	241 630,- Kč
Příjmy celkem:	761 463,- Kč

VÝDAJE

komunální odpad	699 288,- Kč
papír, plast, sklo	449 355,- Kč
biologický odpad	129 595,- Kč
velkoobjemový odpad	74 528,- Kč
nebezpečný odpad	16 179,- Kč
Výdaje celkem:	1 368 945,- Kč

OSVĚDČENÍ O ÚSPORĚ EMISÍ

V roce 2023 bylo díky recyklaci a využití papíru, plastů, skla, kovů, nápojových kartonů a dalších komodit v rámci tříděného sběru a využití odpadů v systému EKO-KOM uspořeno 26,5 mil. GJ energie, tedy zhruba tolik, kolik v průměru spotřebuje za rok více než 426 tisíc domácností. V případě tolik diskutovaného globálního oteplování přispěl systém tříděného sběru a využití odpadů EKO-KOM ke snížení emisí o 999 054 tun CO₂ ekvivalentu (z toho 428 916 tun biogenního a 570 138 tun fosilního CO₂ ekv.).

Úspora emisí, kterou dosáhla naše obec:

Emise CO ₂ ekv.: Biogenní	13,394 tun
Fosilní	35,899 tun
Úspora energie	1 281 567 MJ

Vysvětlivky:

Biogenní CO₂ ekv. - skleníkové plyny pocházející z biomasy, které by byly později uvolněny v rámci jejího

přirozeného rozkladu či požáru. Při udržitelném využívání biomasy nedochází k narušení uhlíkové bilance v systému atmosféra-biosféra, resp. uvolněný uhlík je opětovně absorbován při procesu fotosyntézy.

Fosilní CO₂ ekv. - skleníkové plyny uvolněné z fosilních paliv (ropa, uhlí, zemní plyn), tedy zásobníků uhlíku, které vznikaly miliony let a jejich intenzivní spalování vede k narušení uhlíkové bilance. Tím nedochází pouze ke globálnímu oteplování, ale také k okyselení vod a půd.

TISKOVÁ ZPRÁVA FIRMY EKO-KOM

Již celé tři čtvrtiny Čechů a Moravanů třídí odpad, a to také díky široce dostupnému systému barevných popelnic, jejichž počet dosáhl téměř jednoho milionu. Jejich průměrná vzdálenost od domácností je menší než 100 metrů. Vyplývá to z aktuálních statistik Autorizované obalové společnosti EKO-KOM.

Díky aktivnímu přístupu občanů se loni z celkového množství vyprodukovaných obalových odpadů podařilo předat 75 % k recyklaci a dalších 11 % k energetickému využití. Míra recyklace obalů se tak meziročně zvýšila o 4 procentní body a celkové využití je oproti roku 2022 o 5 procentních bodů vyšší.

Firmy v ČR uvedly loni na tuzemský trh méně baleného zboží, což znamenalo i méně obalů. A častěji pro své produkty, oproti předcházejícím rokům, volily opakovaně použitelné obaly. To se spolu s dalšími faktory projevilo na celkovém množství vzniklého obalového odpadu. Toho bylo 1 261 452 tun, což je meziročně o 4 % méně.

Každý obyvateľ ČR vyřídil loni v průměru 75,6 kilogramu odpadu. Konkrétně to bylo 22,5 kilogramu papíru, 17,1 kilogramu plastů, 14,6 kilogramu skla, 0,4 kilogramu nápojových kartonů a 21 kilogramů kovů. K dispozici měli více než 920 tisíc barevných nádob na tříděný odpad a ze svého bydliště to k nim měli v průměru 90 metrů. V některých obcích třídí lidé místo do nádob na ulicích do pytlů přímo v domácnosti. Svozová společnost je pak sváží podle kalendáře k danému datu.

Nejvyšší míra recyklace byla dosažena tradičně u papíru, který lze využít bez problému. U plastových obalů byla dosažena celková míra recyklace 49 %, 78 % u obalů ze skla, 67 % u kovových obalů, u dřevěných obalů bylo dosaženo 37% míry recyklace.

Systém třídění a recyklace obalů je v ČR dlouhodobě financován z poplatků firem vyrábějících nebo dovážejících balené zboží. Na konci roku 2023 bylo do systému zapojeno 21 301 výrobců, plničů nebo dovozců baleného zboží. Tyto firmy prostřednictvím AOS EKO-KOM plní svoji zákonnou povinnost zajistit pro obaly uvedené na trh v ČR zpětný odběr a využití v zákonem požadované míře. Za to platí do systému EKO-KOM poplatek, jehož výše se odvíjí od množství vyprodukovaných obalů. Z těchto peněz pak EKO-KOM hradí náklady související s provozem a obsluhou sítě nádob na třídění, dotříděním odpadu na dotřídřovacích linkách, recyklací nebo energetickým využitím vzniklých obalových odpadů. Největší část nákladů systému představují přímé platby městům a obcím za tříděné množství obalových odpadů. Ke konci roku 2023 bylo do systému EKO-KOM zapojeno 6 184 obcí a měst ČR, 99 % obyvatel ČR tak má možnost ve svých městech odpady třídít a 75 % jich tak pravidelně činí.

ŽÁDOST O SOUČINNOST PŘI SBĚRU TEXTILU

Vážení občané,

rádi bychom Vás pozvali ke společné eko-aktivitě v naší obci – k vytrídění textilu a oblečení do sběrného kontejneru TextilEco.

Chceme se tak společně připravit na povinnost třídění textilu od 1. 1. 2025, ale také pomoci snížit množství odpadu, zachovat naše okolí čisté a dát oblečení druhou šanci. Kontejnery jsou umístěny na sběrném místě u bytovek.

OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA – DAŇ Z NEMOVITOSTI

Obecně závazná vyhláška obce Lužany o stanovení místního koeficientu pro obec

Zastupitelstvo obce Lužany se na svém zasedání dne 27. 6. 2024 usneslo vydat na základě § 12 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z nemovitých věcí“), a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Místní koeficient pro obec

Obec Lužany stanovuje místní koeficient pro obec ve výši 1,5. Tento místní koeficient se vztahuje na všechny nemovité věci na území celé obce Lužany s výjimkou pozemků zařazených do skupiny vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyužitelných ostatních ploch podle § 12ab odst. 1 a 6 zákona o dani z nemovitých věcí.

Čl. 2

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se obecně závazná vyhláška obce Lužany o použití koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí ze dne 29. 6. 1998.

Čl. 3

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2025.

NÁVRH JÍZDNÍHO ŘÁDU ŽELEZNIČNÍ DOPRAVY

Na webových stránkách společnosti PŮVED s.r.o. byl zveřejněn návrh jízdního řádu železniční dopravy pro období 2024/2025. Na uvedeném odkazu naleznete také pokyny, jak podat případné připomínky k uveřejněnému návrhu.

ZMĚNY V JÍZDNÍM ŘÁDU AUTOBUSOVÉ DOPRAVY

PŮVED s.r.o. informuje o změně jízdního řádu linky 574 od 9. 6. 2024, kdy bude zajižďet školní spoj po 13. hodině do Nezdic. Zároveň od stejného data po 13. hodině nebude do Nezdic zajižďet linka 424 kvůli souběhu, ale bude z ní možné v Lužanech přestoupit do linky 574.

Linka zařazena v IDPK

574 Přestice-Lužany,Dlouhá Louka-Nezdice

Platí od 9.6.2024 do 14.12.2024

Přepravu zajišťuje : ARRIVA STŘEDNÍ ČECHY s.r.o., provozovna Přestice, Husova 918, tel.725 100 725,311 653 777,377 982 281
e-mail: info.plzen@arriva.cz, web: www.arriva.cz, facebook: www.facebook.com/arrivascz

	7	1	3	5	TPZ	km	Tř		8	2	4	6
...	082	0	0	1
...	082	1	1	2
...	082	2	1	3
...	082	3	1	4
...	082,083	6	4	5
...	082	9	7	6
...	083	12	7	7

✱ jede v pracovních dnech 424 nejede od 29.6.24 do 1.9.24, od 29.10.24 do 30.10.24

Δ spoj 3 vřčká v zastávce Lužany,obecní úřad přijezdu spoje 21 linky 440424 nejvýše 10 minut

Δ spoj 5 vřčká v zastávce Přestice,nám. přijezdu spoje 25 linky 440424 nejvýše 10 minut

š všechny spoje s bezbariérově přístupným vozidlem

Na lince platí smluvní přepravní podmínky a tarif Integrované dopravy Plzeňského kraje (IDPK). Informace o tarifu a smluvních přepravních podmínkách (SPP) jsou k dispozici ve vozidlech na lince. Úplné znění tarifu, SPP a úplné informace o přiřazení zastávek k zónám jsou k dispozici na www.idpk.cz

Infolinka IDPK: 378 035 477 (pracovní dny 6-18h). Nástup v zast. se symbolem telefonu je možný pouze po předchozím objednání (infolinka IDPK či www.idpk.cz). Objednání nástupu do spoje na zavolání je nutné nejpozději 30 minut před vyjetím spoje z výchozí zastávky.

š spoj jede po jiné trase

x zastávka je jen na znamení nebo požádání

spoj příslušnou zastávkou projíždí

DIGITALIZACE ÚZEMÍ DLOUHÁ LOUKA

Katastr nemovitostí je podle katastrálního zákona zdrojem informací, které slouží vedle ochrany práv k nemovitostem i k celé řadě dalších účelů. Z těchto důvodů je nezbytné, aby údaje katastru co nejvíce odpovídaly skutečnému stavu v terénu, a proto je vlastníkům uložena povinnost ohlašovat změny údajů katastru týkající se jejich nemovitostí. O této své povinnosti někteří vlastníci nevědí. V řadě případů navíc k neohlášení změny mohlo dojít za předchozích vlastníků. S cílem nápravy tohoto stavu provádí katastrální úřad revizi katastru. Revize katastru nemovitostí je letos zahájena v k. ú. Dlouhá Louka u Lužan. Cílem revize je dosažení co největšího souladu skutečného stavu se stavem evidovaným v katastru nemovitostí.

Katastrální úřad v souladu s ustanovením § 35 katastrálního zákona reviduje za součinnosti obcí, popřípadě též orgánů veřejné moci a za účasti prizvaných vlastníků obsah katastru se skutečným stavem. Činnosti katastrálního úřadu při revizi jsou upraveny v § 43 katastrální vyhlášky.

Předmětem revize katastru jsou zejména zápisy staveb, druhů pozemků a způsobů využití pozemků a typů staveb a způsobů využití staveb. Dále se reviduje průběh hranic pozemků a oprávněnost evidence sousedících parcel stejného vlastníka. Neúčast vlastníka není na překážku provedení revize. Obecně je ale v zájmu vlastníka se v případě prizvání revize účastnit, protože taková účast napomůže k lepšímu vysvětlení a k rychlejšímu vyřešení zjištěných nesouladů. Vlastník tím může předejít celé řadě komplikací souvisejících s nedodržením daňových, stavebních, katastrálních a dalších předpisů. Pokud nejsou zjištěny u nemovitosti ve vašem vlastnictví žádné nesoulady, revizi katastru nemusíte ani zaznamenat.

Revize se provádí tak, že zástupci katastrálního úřadu nejprve porovnávají katastrální mapy s ortofotomapou a následnou pochůzkou v terénu zjišťují skutečný stav, který porovnávají se stavem evidovaným. Následně projednávají s dalšími orgány veřejné moci (obcemi, stavebními úřady, orgány ochrany zemědělského půdního fondu, atd.) možné způsoby odstranění zjištěných nesouladů, a to z důvodu minimálního zatěžování vlastníka při získávání potřebných listin.

Poté se zástupci katastrálního úřadu snaží vlastníky s bydlištěm v místě konání revize osobně seznámit se zjištěnými nesoulady a projednat s nimi způsoby jejich odstranění. V případě, že se vlastníky zastihnout nepodaří, je zpravidla do jejich domovní schránky uložena pozvánka na projednání nesouladu s návrhem místa a času projednání. V případě potřeby je možné na uvedených kontaktech domluvit s pracovníky katastrálního úřadu jiný termín a místo projednání.

Pokud vlastník není přítomen projednání, a ani si nedomluví jiný termín, nebo se jedná o vlastníka s pobytem mimo území s probíhající revizí, vyzve ho katastrální úřad k projednání písemnou pozvánkou zaslou na adresu trvalého pobytu.

Změny nevyžadující doložení listiny, jako jsou např. vybrané změny druhu pozemku či odstranění zápisu neexistující stavby, se do katastru zapíše z moci úřední, případně na základě potvrzení orgánu veřejné moci. U změn vyžadujících doložení listiny, jako je např. zápis nové stavby, vyzve katastrální úřad vlastníka k předložení těchto listin.

Změny údajů o druhu pozemků jsou okolnostmi rozhodnými pro vyměření daně z nemovitostí. Vlastník nemovitosti je tedy povinen za nemovitosti, u nichž došlo ke změnám těchto rozhodných okolností, podat úplné nebo dílčí daňové přiznání na rok následující po roce, ve kterém tyto změny nastaly.

Informace o nedorešených nesouladech se zveřejňují na internetových stránkách ČÚZK (www.cuzk.cz) prostřednictvím aplikace Nahlížení do katastru nemovitostí.

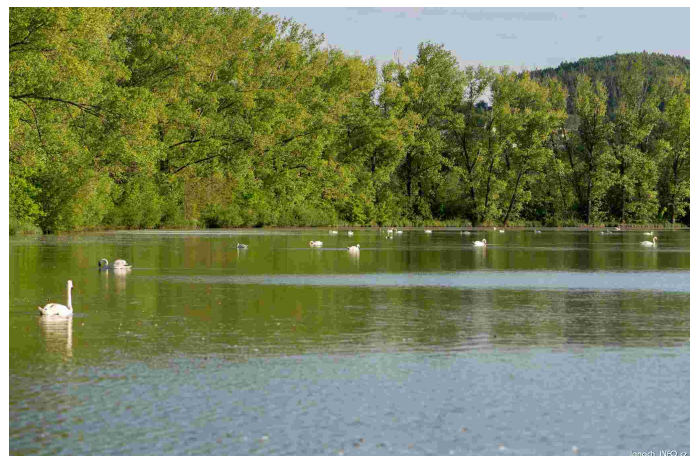

PODOBY LUŽANSKÉHO RYBNÍKA

Zimní pohled – zamrzlá hladina jako sklo

Jarní pohled – 43 labutí na rybníce

BLAHOPŘEJEME/OBYVATELSTVO

Obecní úřad blahopřeje všem níže uvedeným jubilantům, kteří v 2. polovině letošního roku oslavili nebo oslaví výročí narození, a přeje jim do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí a rodinné pohody. V důsledku pravidel ochrany osobních údajů jsou uvedeni jen jubilanti, kteří s uveřejněním vyslovili souhlas.

ČERVENEC:

Magdalena Benediktová (82)
František Berka (79) – Zelené
Zdeňka Altmannová (88)
Nad'a Horáková (78)
Miloslava Červená (84)
Marie Burianová (75)
Hana Kožíšková (72)

ŘÍJEN:

Václav Kožíšek (75)
Marie Racková (81) – Zelená Hora
Marie Volfová (78)

SRPEN:

Jaroslava Skálová (79)
Marie Langmajerová (73)
Václav Andrle (84)
Václav Hodan (77)
Miloslav Krýsl (82) – Dlouhá Louka
Marie Tykalová (73)
Václav Böhm (71)
Anna Andřlová (75)

LISTOPAD:

Barbora Živná (87) – Dlouhá Louka
Jiří Dlouhý (76) – Zelené
Ing. Jiří Vojtěch (73) – Dlouhá Louka
Hana Zábršová (81)
Stanislav Strizel (79)
Anna Žižková (75) – Zelené
Jaroslav Wojnar (74)
Anna Klinerová (78) – Dlouhá Louka
Vlasta Pelíšková (73)

ZÁŘÍ:

Jaroslav Krotký (72) – Zelené
Václav Regner (76)
Eva Hodanová (75)
Ing. Marie Benediktová (84)
Marie Švyhlová (72)

PROSINEC

Blanka Šosová (71) – Zelená Hora
Hana Černošková (71)
Božena Vránková (80)
Jiřina Budková (94)
Jiří Kožíšek (72)
Karel Mikuláš (70)
Věra Písařová (81)

POHYB OBYVATELSTVA V ROCE 2023

NAROZENÍ

Šalom Filip z Lužan čp. 129
Zavadilová Sofie z Lužan čp. 202
Hamerníková Nela z Lužan čp. 64
Housar Petr z Lužan čp. 134
Honalová Sára z Dlouhé Louky čp. 14
Hامل Nikolas z Lužan čp. 206
Stašek Sebastian z Lužan čp. 182
Paluchová Laura z Lužan čp. 129
Krejčí Stanislav z Dlouhé Louky čp. 41
Hodanová Zora z Dlouhé Louky čp. 1
Fraus Lukáš z Lužan čp. 175

ÚMRTÍ

Němeček Josef z Lužan čp. 124	24. 2. 2023
Mikulecká Libuše z Lužan čp. 66	25. 2. 2023
Živný Josef z Dlouhé Louky čp. 22	22. 3. 2023
Rajt Václav z Lužan čp. 75	26. 4. 2023
Francová Milada z Lužan čp. 129	17. 5. 2023
Doležal Josef z Lužan čp. 15	31. 5. 2023
Panc Zdeněk ze Zeleného čp. 17	21. 9. 2023
Křen Václav z Lužan čp. 5	22. 11. 2023
Švyhla Jaromír z Lužan čp. 159	12. 12. 2023
Kratochvílová Zdeňka z Lužan čp. 140	17. 12. 2023

VĚNUJME TICHOU VZPOMÍNKU NA ZEMŘELÉ SPOLUOBYČANY.

PŘESTĚHOVÁNÍ

Němcová Stanislava z Lužan čp. 111 do Lužan čp. 25
Kalinová Denisa z Lužan čp. 70 do Lužan čp. 183
Šidlovská Lilien z Lužan čp. 70 do Lužan čp. 183

ODSTĚHOVÁNÍ

Grassl Jan z Lužan čp. 48
Senko Matěj z Lužan čp. 85
Majerová Anna z Lužan čp. 123
Bláhová Monika z Dlouhé Louky čp. 32
Lišková Patricie z Lužan čp. 5
Lišková Magdalena z Lužan čp. 5
Křenová Radka z Lužan čp. 5
Havránek Jan z Lužan čp. 69
Šalom Filip z Lužan čp. 129
Michalczyk Ladislav z Lužan čp. 9
Platzer Milan z Lužan čp. 165
Reitmayerová Karolína z Dlouhé Louky čp. 32

VÁNOČNÍ KONCERT

Díky ochotě Nadace Nadání Josefa, Marie a Zdenky Hlávkových se mohl i v roce 2023 uskutečnit tradiční Vánoční koncert. 28. prosince jsme přivítali v kapli lužanského zámku ženský pěvecký sbor Carmina. Ve zcela zaplněné kapli, kdy návštěvníci obsadili i balkon kaple, jsme si vyslechli vánoční písně z různých období. Návštěvníci nechtěli pěvkyně pustit domů, jak bylo vystoupení krásné, a ty musely ještě písně přidávat. Dokonce jsme si všichni společně zazpívali jednu z koled. Na závěr byly členky Carminy obdarovány květinami.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Pravidelnou akcí, která se koná v prvním lednovém týdnu, je Tříkrálová sbírka. I letos 6. 1. a 7. 1. vyrazili na obchůzku tři králové nejen v Lužanech, ale i v Dlouhé Louce. Opět jste ukázali, že máte srdce na správném místě a poslali jste pro potřebné občany celkem 21 116,- Kč, což je o 2 002,- Kč více než v loňském roce (Lužany 16 884,- Kč, Dlouhá Louka 4 232,- Kč). Děkujeme. Tradiční píseň o pouti tří králů nám zpívali Markéta Vacková, Viktor Petružálek, Zuzana Petružálková, Terezie Rathová, Václav Komorous, Emma Boříková, Albert Šimonovský, Klára Radová a doprovodily je Václava Koukolíková a Lenka Petrželková.

VÝŠLAP NA TANEČEK

Spolek T.O.S.G.O. opět uspořádal pro své příznivce a ostatní turisty společné setkání na Tanečku. V sobotu 3. února se sešlo zhruba 50 účastníků, kteří si na vrcholu mohli nejen opéct uzeniny, ale samozřejmě ochutnat i bramborový guláš, který pro ně členové spolku připravili, a byl podáván v pravé poledne. Byl opět výtečný!

DĚTSKÝ BÁL

V sobotu 9. března se sešly všechny děti k maškarnímu veselí v Kulturním domě v Lužanech. Na sále se sešlo spousta dětí v krásných kostýmech, nechybělo ani taneční vystoupení. Naďa Květoňová a její asistentka dokázaly děti zaujmout nejen hudbou, ale i soutěžemi. Ke konci bálu si děti mohly vybrat tombolu.

PŘEDNÁŠKA

Víte, co je to Tok Sen, kambo, joja nebo hirudoterapie, moxa či quasa? Přijďte se dozvědět víc.... Tak to byla pozvánka na přednášku, která se uskutečnila v zasedací místnosti OÚ Lužany v úterý 19. března 2024.

Pan Milan Hulec zajímavě seznamoval přítomné s netradičními druhy masáží a terapií. Představil spoustu pomůcek k masáži, ale i různé přípravky a povídání okořenil mnoha zajímavostmi ze svého cestování po světě. Pomůcky si mohli přítomní při přednášce vyzkoušet a na závěr byl velký zájem ze strany návštěvníků o praktickou ukázkou jedné z terapií.

VELIKONOCE 28. 3. - 1. 4. 2024

STAVĚNÍ MÁJE – LUŽANY – 30. 4. 2024

KLUBÍK PRO MAMINKY S DĚTMI „MIMI-MAMI“

KROUŽEK MALÍ ŠIKULOVÉ

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Nadace Nadání Josefa, Marie a Zdenky Hlávkových nám i v letošním roce umožnila uskutečnit tradiční uvítání našich nejmenších občánek v zámku v Lužanech. Letos bylo přivítáno a zapsáno do pamětní knihy obce celkem 10 dětí. Sál Českého kvarteta tak byl zcela zaplněn. Slavnost zahájily děti z místní školy krátkým kulturním vystoupením. Po projevu starostky se rodiče postupně zapsali do pamětní knihy obce a obdrželi dárky a květiny.

Ještě jednou přejeme všem dětem i rodičům krásné společně prožité dny v pohodovém rodinném kruhu.

Přivítány byly tyto děti:

Sára Honalová, rodičů Jakuba Honala a Terezy Hodanové
Nikolas Hampl, rodičů Štěpána Hampla a Soni Hamplové
Sebastian Stašek, rodičů Jaromíra Staška a Marie Stašek
Laura Paluchová, rodičů Jakuba Palucha a Kristýny Paluchové
Stanislav Krejčí, rodičů Pavla Krejčí a Lucie Klinerové
Zora Hodanová, rodičů Petra Hodana a Stanislavy Majerové
Lukáš Fraus, rodičů Tomáše Frause a Ivety Frousové
Bedřich Poláček, rodičů Davida Poláčka a Kateřiny Poláčkové
Alex Soyma, rodičů Vasyla Soymy a Evy Soyma Novákové
Jaroslav Klenc, rodičů Michala Klence a Evy Pelíškové.

Foto: Josef Kubát

Vítání občánek - Lužany 15.6.2024

VÝLET – SVĚTCE, CHEB, FRANTIŠKOVY LÁZNĚ

Na letošní výlet od OÚ Lužany, který se konal 27. dubna 2024, alespoň podle mne, většina účastníků nezapomene.

Autobus vyrazil směr Tachov po 7. hodině ranní a jen několik málo míst zůstalo neobsazeno. Nálada výletníků byla výborná i navzdory počasí, které ráno neslibovalo moc pěkný den.

Po dojezdu na první cíl výletu, jízďárnu ve Světcích u Tachova, se počasí zcela změnilo, sluníčko vysvitlo a my se vydali pár set metrů pěšky za zážitkem, který nikdo z nás nečekal. Jak nádherná stavba nově zcela zrekonstruované jízďárny, tak osobitý a úchvatný projev pana průvodce Pavla Voltra na nás všechny hluboce zapůsobil. Při názorných ukázkách života v jízďárně, včetně kostýmů a rekvizit, byli zapojeni skoro všichni z nás.

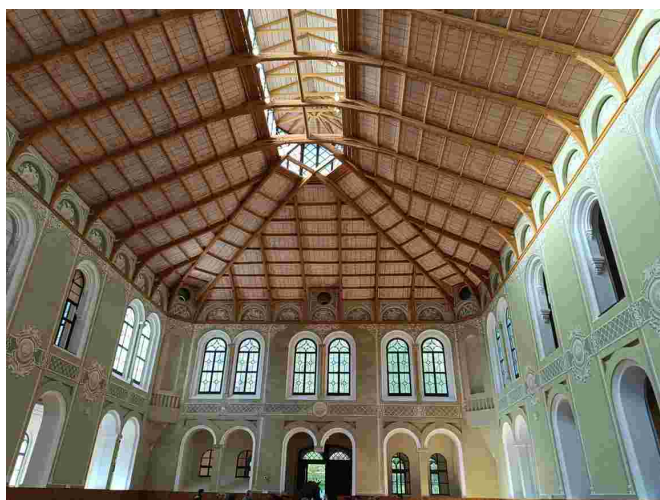
Další zastávkou bylo Retromuseum v Chebu. Tam převážná většina z nás poznala předměty denní potřeby ze svého dětství nebo mládí, při nichž zavzpomínala.

Plní zážitků pak přejíždíme do nedalekých Františkových Lázní, kde se nás ujímá zdejší průvodce a při procházce městem nám nastiňuje jeho historii.

To už nám ale dávno zmizely všechny domácí svačiny a všichni se již těšili na pozdní oběd a posezení v příjemné domácí restauraci Selský dvůr. Krátkou větou – pivo, jídlo, káva, všechno skvělé. Po příjemné pauze jsme nasedli naposledy do autobusu a vydali se směr domov. Cesta nám ubíhala velmi rychle a to i díky krásné atmosféře, kterou vytvořili všichni účastníci svým zpěvem písní známých i již pozapomenutých.

Všem účastníkům zájezdu i všem ostatním občanům obce přeji krásné léto.

Alena Hrádková

VÝLET

SVĚTCE

Týden před začátkem nové turistické sezóny se slavnostně otevřela tachovská národní kulturní památka – jízdárna Světce, která bude sloužit jako turistický cíl i dějiště kulturních a společenských akcí. Její záchrana stála přibližně 100 milionů korun. Poslední fázi postupných rekonstrukcí, které trvaly 23 let, dokončilo město Tachov také s pomocí bezmála 58 milionů korun z evropských peněz.

Novorománská a novorenesanční jízdárna, která vznikla z popudu generála Windischgrätze před 162 lety, nyní návštěvníkům zpřístupnila všechny své prostory a atraktivní prohlídkový okruh se tak stává nejnovějším lákadlem v právě startující turistické sezóně.

„Město Tachov vlastní objekt jízdarňy od roku 1991. Před rokem 1989 ale byla v tak havarijním stavu, že se zcela vážně uvažovalo o její demolici. Díky iniciativě tehdejšího vedení města ji Ministerstvo kultury zařadilo do Programu záchrany architektonického dědictví a od roku 2000 se postupně opravovala až do dnešní podoby,“ říká starosta Tachova Petr Vrána.

Podstatná část rekonstrukcí se uskutečnila do roku 2008. Podařilo se staticky zajistit konstrukce objektu, zastřešit ho novou krytinou a prostory stavebně obnovit. Objekt ovšem stále nesplňoval technické a hygienické normy ani požadavky na požární bezpečnost, aby se mohl naplno využívat.

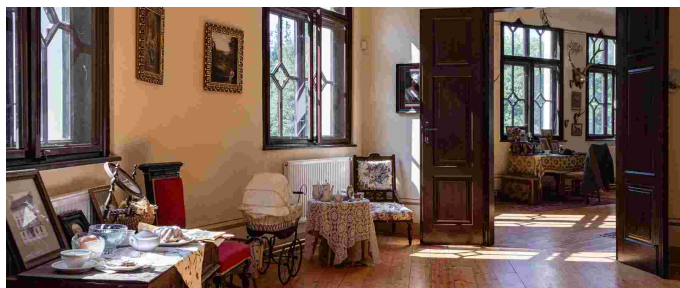
Od roku 2021 se realizovaly stavební práce, které zahrnovaly rozšíření prostor pro technické zázemí v suterénu, elektroinstalace, vzduchotechniku, osvětlení a elektronické zabezpečení, dva nové výtahy pro bezbariérový přístup do všech pater, vytápění včetně zemních vrtů, požární zabezpečení a opravu fasády. Postupně se také pracovalo na restaurování maleb a dřevěných kazet v podhledu krovu v hlavním sále. V hlavním sále a několika dalších místnostech se položily nové podlahy.

V rámci projektu, který se z většiny financoval z evropských peněz prostřednictvím Integrovaného regionálního operačního programu (IROP), vzniklo také

zázemí pro návštěvníky a personál, dále výstavní prostory a relaxační a odpočinkový prostor. „Bez finanční podpory ze strany IROP by se tato finální fáze spojená s plným zpřístupněním památky veřejnosti realizovala velmi pomalu a trvala by dalších několik desítek let. Nedošlo by tak ke komplexnímu řešení a jízdarňu bychom z bezpečnostních důvodů nemohli veřejnosti zpřístupnit,“ dodává starosta Vrána.

I nadále se v jízdarňe počítá s pořádáním kulturních akcí, koncertů, svateb, a především s pravidelným návštěvníckým provozem a komentovanými prohlídkami. „Pro návštěvníky jsme připravili novou expozici bylinkářství a Českého lesa, a dále expozice historického dobového oblečení, koňských stájí s informačními panely, kovárnu, byt kováře, expozici železářství, kočárovou chodbu a expozici obytných místností pro šlechtu a její návštěvy,“ vypočítává zdejší kastelán Pavel Voltr.

Město Tachov tak vytvořilo originální multifunkční společenské a kulturní centrum a zároveň velmi atraktivní turistický cíl.

Jízdárna byla postavena v letech 1857-1862 v novorománském a novorenesančním slohu podle plánů architekta Haberzettla. 60 metrů dlouhá a 26 metrů vysoká budova s originálním dispozičním řešením, kdy všechny potřebné místnosti pro koně i návštěvníky byly umístěny pod jednou střechou, je ukázkou unikátní kombinace šlechtické aristokratické budovy s představou moderní průmyslové architektury.

Zdroj: www.jizdarna-svetce.cz

KAM S NIMI...

....to je oč tu běží !!!! Mám tentokrát na mysli, kam s dětmi o letních prázdninách, když je škola i školka zavřená. Abychom rodičům trochu ulevili, rozhodli jsme se i u nás uspořádat letní příměstské tábory pod hlavičkou spolku Nastevené dveře a ve spolupráci s MAS Aktivios, která nám poskytla dotaci (díky za ní).

V loňském roce se na sále KD v Lužanech konaly dva běhy příměstského tábora v termínech 10.-17. 7. a 7.-11. 8. Na oba běhy s názvem „Ten dělá to a ten zas ono“ docházelo od pondělí do pátku patnáct dětí. V pondělí se děti seznámily s prostředím, lektory a mezi sebou. Společně jsme nastavili fungování a pravidla příměstského tábora. V pondělí jsme také obhlédli všechny prostory, které jsme v průběhu týdne pro program využívali. V odpoledním bloku jsme se věnovali hlavnímu tématu tábora, a sice tomu, co kdo dělá. Děti mluvily o tom, co dělají jejich rodiče a blízcí. Po společném sdílení toho, co by chtěly děti dělat, až vyrostou, jsme toto přání ztvárnili výtvarně. Cílem pondělka, krom seznámení, bylo uvědomit si, že jakákoliv práce je platná a každý ať dělá, co dělá, přináší potřebné věci či myšlenky.

Úterý bylo věnované povolání truhláře. Dopoledne jsme se šli podívat do truhlářské dílny pana Petra Šaloma, kde děti viděly, co takhle profese obnáší. Prohlédly si stroje a dozvěděly se, na co se používají. Ujasnili jsme si, co všechno vlastně truhlář dokáže vyrobit. Odpoledne jsme se

do truhlářského vyrábění pustili sami. Děti měly k dispozici nejrůznější nástroje a dřevěný materiál (odřezky, výlisky, latě apod.), ze kterého s velkou pilí a zaujetím celé odpoledne tvořily.

Ve středu nás čekala další exkurze, a sice na Hasičskou stanici v Přesticích, kde jsme se podívali na vybavení profesionálních hasičů. Pánové hasiči nám byli průvodci, dětem ukázali, co všechno se na základně děje, jak se řeší různé situace. V neposlední řadě si děti mohly vyzkoušet nejrůznější aktivity spojené s hasičskou prací – vlezly si na plošinu, někdo sjel po tyči, sedly si za volant velkého hasičského auta a oblékly profí výstroj. Odpoledne jsme v hasičství pokračovali – zkusili jsme stříkat z ruční stříkačky (džberovky), vázali jsme uzly a procvičovali značky.

Ve čtvrtek se jedna parta táborníků vydala ke včelaři do Příchovic a druhá parta na farmu. V Příchovicích na nás čekala teoretická i praktická ukázka toho, co včelařství obnáší. Od p. Sedláčka jsme se dozvěděli informace o tom, proč jsou včely důležité, jak vzniká med, jak vypadá včelí královna a spoustu dalších zajímavostí. Odvezli jsme si med, medové výrobky a spoustu zážitků.

Na farmě u Veroniky Wojnarové jsme zjistili, jak se vlastně o zvířata i půdu starat. Mohli jsme si sednout

LETNÍ TÁBORY

do traktoru, viděli jsme krávy, telátka, prase, drůbež, kozy. Dokonce jsme mohli kozu podojit a nakrmit kůzlátka a telátka z láhve.

V pátek měla opět každá parta jiný program. Jedni si povídali, co vlastně znamená povolání hospodyně. Mluvili jsme o tom, co doma děláme rádi a co nás vůbec nebaví. Společně jsme ocenili druhé za to, co oni během tábora dělali – odnášeli talíře, zametali apod. Jednu část práce hospodyně jsme si vyzkoušeli, upekli jsme si výborné sušenky. Bohužel někteří rodiče neměli ani šanci je ochutnat :-)

Pro druhou partu si připravila program Hely Böhmová – což je pohybový specialista. Zajímavé povolání... Pohyb je zdravý a tak měly děti o zábavu postaráno.

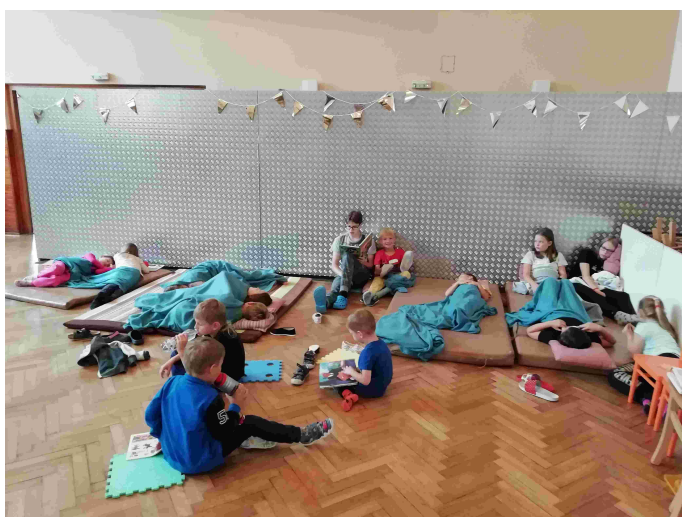
Chtěla bych tímto poděkovat Obecnímu úřadu v Lužanech za bezplatné poskytnutí sálu kulturního domu a víceúčelového hřiště. Dále pak p. Liborovi Bláhovi za poskytnutí kuchyňky, p. Petrovi Šalomovi za exkurzi v dílně a zbytkový materiál na tvoření, p. Václavu Komorousovi a p. Veronice Wojnarové za trpělivost, když se jim na dvoře prohánělo stádo dětí :-)

A v neposlední řadě mým kolegům lektorům, bez kterých bych tábory sama nemohla zvládnout. Díky patří Barče Kozinové, Šárce Sedláčkové, Josefu Lešetickému ml., Šáře

Šilingové, z Nastevřených dveří Lence Irrové a Hely Böhmové.

Vzhledem k termínu se nám už kvapem blíží letošní příměstské tábory. I přes to, že jsme letos navýšili kapacitu, máme oba běhy obsazené. Děkujeme za váš zájem! Těším se na všechny děti, tentokrát s tématem „Cesta do pohádkové říše“.

Václava Koukolíková

KAŽDODENNÍ ŽIVOT NA ZÁMKU LUŽANY ZA ČASŮ JOSEFA HLÁVKY KRISTÝNA REGNEROVÁ – 2. ČÁST

Lužanští hosté

Lužany hrály důležitou roli v Hlávkově mecenášství. Staly se místem setkávání umělců, politiků a dalších představitelů společenského a veřejného života. Zámek a jeho okolí poskytovaly svým návštěvníkům inspiraci a vznikla zde řada uměleckých děl. V Lužanech se jednalo o politice, České akademii, Národohospodářském ústavu a studentských kolejích. Většina hostů jezdila na zámek opakovaně nebo se zde zastavovala na část své delší cesty. Lužanský zámek tak plnil několik funkcí. Byl využíván k letním i pracovním pobytům nebo také k zotavení po nemoci.

Spektrum hostů bylo opravdu široké. Často docházelo k tomu, že některý již pravidelný host přivedl s sebou hosta nového. Zeyer tak do Lužan začal jezdit na „doporučení“ paní Náprstkové, Jaroslav Vrchlický s sebou přivedl vídeňského profesora chirurgie Eduarda Alberta. Lužanskými návštěvníky tak mimo malířů, básníků, skladatelů, hudebníků, sochařů a dalších umělců byli také již zmíněný Eduard Albert, profesor církevního práva Kamil Henner, chemik Bohuslav Raýman, Josef Fanta, generál František Alexandr Zach, kterého Hlávka učil chodit o jedné berlí a holi, archeolog Josef Ladislav Píč, který v okolí Lužan prováděl svůj výzkum, stejně jako botanik Ladislav Čelakovský, který studoval místní rostliny.

Literatura věnující se lužanským návštěvám je poměrně hojná. Pro další a nové poznání tohoto tématu jsou však zásadní prameny. Velice cenným pramenem týkajícím se návštěv na zámku byla „*Kniha hostů*“. Bohužel je ztracená. Pracoval s ní Alois Lodr, díky kterému můžeme alespoň některé poznatky z jistě zajímavého pramene čerpat. Do této knihy se musel zapsat každý návštěvník bez ohledu na to, jak dlouhý jeho pobyt na zámku byl. Kromě poděkování připojovali kresby či notové zápisy. Titulní stránku knihy vytvořil malíř František Ondrúšek. Zobrazil Josefa a Zdenku Hlávkovy v krojích spolu s jejich psem Zemanem, jak vycházejí z vinného sklípku a vítají hosty. Titulní strana obsahovala i určité atributy lužanské pohostinnosti. U vinného sklípku Ondrúšek namaloval tabuli s nápisem: „*Zde jest dobré pivo a cider k dostání.*“

Hosté začali Lužany navštěvovat už během nemoci Josefa Hlávky. Po přestavbě zámku můžeme za počátek společenského života považovat vysvěcení nově vystavené kaple Panny Marie, svatého Václava a svatého Antonína, které proběhlo 11. září 1887. Při vysvěcení měla premiéru *Lužanská mše D dur* od Antonína Dvořáka, o jejíž složení byl k této události požádán Josefem Hlávkou. Poté následoval slavnostní oběd, jehož se kromě manželů Hlávkových a již zmíněného Antonína Dvořáka zúčastnili také politici František Ladislav Rieger a Karel Mattuš, architekt Friedrich Schmidt, Josef Jireček, lékař, mecenáš a politik Anton Steidl a Martin Josef Říha, českobudějovický biskup, který kapli světil – tato událost odstartovala oblíbenost Lužan u hostů a jejich počet se oproti dřívější době zněkolikanásobil.

Mezi časté hosty patřil především Julius Zeyer. Doklady o jeho pobytech na zámku máme z jeho korespondence. Do Lužan se rád vracel, především do parku. Poprvé zámek navštívil v roce 1896. na první návštěvu se nejprve poněkud ostýchal. Manželé Hlávkovi chtěli Zeyera osobně poznat a Josefa Náprstkovou, manželka Vojtěcha Náprstka, mu toto

pozvání do Lužan v dopise tlumočila.

Zeyerovi ale nepřišlo příliš vhodné přijet jako host pouze na základě dopisu. K návštěvě se však nakonec odhodlal a z jednoho dne bylo jedenáct dní strávených na zámku v péči manželů Hlávkových. Tato návštěva byla počátkem přátelství mezi manželi Hlávkovými a Juliem Zeyerem. Do Lužan byl poté vždy zván a tato pozvání také využíval. Zpočátku v Lužanech během letních měsíců trávil týdny, později i měsíce. I během roku byl se svými hostiteli v kontaktu. Korespondenci si vyměňoval především s paní Zdeňkou. Domácí paní mu posílala, stejně jako většině hostů, různé výslužky – například jablka ze zahrady nebo květiny – čímž se opět stavěla do role starostlivé hospodyně. Tématem jejich dopisů byla ale také hudba a básně. Zdenka dokonce Zeyerovi dělala „korektury.“ Oba byli citliví a vnímaví, dobře si rozuměli. Stejně jako Zdenka i Zeyer našel největší zalíbení v zámeckém parku. Julius Zeyer vnímal Lužany jako oázu klidu, ale také hudby a jako místo k setkávání. Kromě čerpání inspirace a kontaktů sloužil zámek mimo jiné jako místo rekonvalescence. Tak jej ostatně sám Zeyer využil, když se do Lužan přijel v roce 1900 zotavit po těžké nemoci. Záchvaty Zeyera stihly i v Lužanech, jak píše ve svém dopise Josefě Náprstkové z 15. září 1900. Manželé Hlávkovi o něj pak obětavě pečovali v Lužanech i v Praze. Po smrti Julia Zeyera se angažovali ve vydání jeho spisů a uctění básnickovy památky. Vystavěli mu na počest hned dva památníky – v Chotkových sadech v Praze, jehož autory byli Josef Mauder a architekt Josef Fanta, a druhý přímo v Lužanech na oblíbeném místě, kde sedával. Lužanský památník byl postaven podle návrhu Josefa Hlávky.

Protikladem Julia Zeyera byl mezi lužanskými hosty Jaroslav Vrchlický. Jejich odlišné názory byly příčinou, že se úzkostlivě dbalo, aby se spolu při pobytech na zámku neseťkali. Na rozdíl od dlouhých pobytů Zeyera byly Vrchlického návštěvy Lužan vždy pouze několikadenní. Lužany se pro něj nestaly místem letních pobytů, ale svých návštěv využíval především k pracovním záležitostem. Jaroslav Vrchlický působil totiž jako řádný člen v akademii založené Josefem Hlávkou,

Dalšími pravidelnými hosty byli členové Českého kvarteta. Dirigent, violista a skladatel Oskar Nedbal, jako jeden ze členů kvarteta, strávil na lužanském zámku část své svatební cesty. České kvarteto bylo založeno roku 1892 a u Josefa Hlávky se těšilo oblibě.

Denní režim na zámku popsal ve svých pamětech Karel Mattuš, který se s Josefem Hlávkou seznámil prostřednictvím Josefa Jirečka ve Vídni v roce 1883. Stal se pak častým hostem v Hlávkově domácnosti ve Vídni, Praze i v Lužanech. O tom, jak takový den vypadal pro hosta v Lužanech, píše sice z doby po smrti paní Zdenky, ale lze předpokládat, že tyto rituály se nezměnily.

Snídaně probíhala okolo sedmé hodiny ráno, za příznivého počasí v některém z altánků. Dopoledne se pak neslo v rámci vlastní činnosti, takže hosté se rozprchli a každý se věnoval své práci. K obědu je pak svolával do zámku zvonek na kapli. Po obědě byl čas na odpočinek a opět se všichni sešli okolo čtvrté hodiny odpoledne ke svačině, která také probíhala v parku v okolí zámku. Večeře se odehrávaly v závislosti na počtu hostů. K podávání večeří pro malý počet hostů tak sloužila lodžie, v případě většího počtu pak velký sál Českého kvarteta.

pokračování na další straně

Josef Hlávka si velice zakládal na všem domácím a místním. To ve svých pamětech potvrzuje i Albín Bráf. Hlávka si na český výrobek celkově potpěl a v Lužanech se pak snažil dokázat jakousi soběstačnost. Bráf hodnotil domácí víno jako dobré, čemuž ale v blízkosti Šumavy lze jen stěží věřit. O něco snazší byla domácí příprava cideru z jablek pěstovaných v Lužanech. Ta se často posílala hostům jako výslužka. Hlávka byl vlastní výrobou velice zaujat, už v roce 1876 vyráběl sýr. Ovoce a zelenina se vyskytovaly na lužanském jídelníčku pravidelně. Pro hosty bylo zážitkem mít možnost ochutnat cizokrajné ovoce pěstované ve vytápěném skleníku.

Volný čas hosté trávili tvorbou v prostorách zámku a parku. Většina z nich měla svá oblíbená místa. Samotní hostitelé se také často stávali předlohou pro umělce. Portrét paní Zdenky Hlávkové namalovala dcera Julia Mařáka Pepa Mařáková, Josef Hlávka se stal předlohou pro obrazy Václava Brožíka. V prostorách zámku a v altánech se konaly diskyze či koncerty. Z Lužan se pořádaly výlety na Šumavu nebo do Klatov.

Ačkoliv byla manželství Josefa Hlávky bezdětná, pobývaly na zámku i děti přátel manželů Hlávkových, které sem jezdily na prázdniny, nebo se zotavit na venkov po nemoci. Děti obvykle pobývaly na zámku bez rodičů a byly často zaměstnány prací, která odpovídala jejich věku. Byly tak vedeny v Hlávkově duchu. Za okopaný záhon nebo utřený prach následovala malá odměna. Jak píše Alois Lodr, Hlávka i jeho manželka měli děti rádi a sami se jim často věnovali.

Lužanští hosté přijížděli také často na svátky, ať už se jednalo o posvícení, pouť nebo dožínky. Během takových svátků se jich na zámku sešlo okolo třiceti. Popis průběhu dožínek za Josefa Hlávky se zachoval díky Karlu Hlávkovi v archivu lužanského zámku. Tradici oslav sklizně obnovila paní Zdenka. Dožínky probíhaly každoročně po žních v druhé polovině srpna ve všech dvorech od devadesátých let 19. století až do Hlávkovy smrti. Dožínková slavnost nebyla jen slavností pro místní a zaměstnance velkostatku, navštěvovaná byla i lidmi z okolí a oblíbená byla i Hlávkovými hosty. Účastníci měli na sobě většinou lidové kroje. Vše se odehrávalo odpoledne na prostranství před zámkem pod balkonem. Tančilo se a zpívalo. Roli hudebníků zastupovala rodina Pěchoučkových, kteří byli povoláním zedníci. Po zpívání a tanci vyšla děvčata na zámek na balkon za Hlávkou, měla k němu proslov a předala věnce jemu, popřípadě členům rodiny a hostům, za což byla obdarována penězi. Takto se pod zámeckým balkonem vystřídaly všechny dvory: Lužany, Skočice, Dlouhá Louka a poslední byl vlčícký dvůr. Po slavnostní části se účastníci odebrali do hospod, a to podle toho, ke kterému dvoru příslušeli. Každý šel do své. Následující pondělí po dožínkách bylo placené volno.

Slavilo se také posvícení, ke kterému manželům Hlávkovým přál Julius Zeyer spokojenost, veselost a zdraví. Vánoce, stejně tak jako zimu, trávili manželé Hlávkovi většinou v Praze. V roce 1899 však strávili vánoční svátky v Lužanech a spolu s nimi i Julius Zeyer. Pouť v Lužanech byla další významnou každoroční slavností, která se konala na svátek Panny Marie v září.

Hospodaření v Lužanech

Lužanskému hospodářství se nedostává v literatuře

příliš velké pozornosti. Zatím nejvíce se lužanskému velkostatku věnoval Jiří Pokorný. Dosti skoupé jsou na toto téma i prameny.

Velkostatek Lužany Josef Hlávka zakoupil spolu se zámkem. Tvořily jej čtyři dvory: Lužany 236 ha, Skočice 152 ha, Vlčí 108 ha a Dlouhá Louka 19 ha. Největší procento výměry velkostatku a také nejvyšší výnosy měla pole, která představovala téměř polovinu celkové plochy lužanského velkostatku (asi 470 ha), poté louky a zahrady. Dále následovaly, co do výměry i zisku, pastviny, lesy a rybníky. K velkostatku náležela také honitba.

Hlávka se však s provozem velkostatku hned dvakrát spálil. Poprvé ještě během své nemoci, kdy správcem jmenoval svého příbuzného Josefa Pachmayera. Příbuzenský vztah ale pracovnímu poměru spíše škodil. Správce se nechoval jako Hlávkův zaměstnanec, ale spíše jako majitel velkostatku. Kvůli neshodám a častým roztržkám dostal Josef Pachmayer výpověď. Ta rozpoutala proti osobě Josefa Hlávky ze strany jeho příbuzného nenávislné útoky. Pachmayer šířil na veřejnosti nepravdivá tvrzení o poměrech na velkostatku i Hlávkově osobním životě.

Hlávka nakonec přistoupil k pronájmu velkostatku, který mu ale přidělal další starosti. Úspěch s pronájmem se nedostavil. Josef Zástěra byl nájemcem na Hlávkově velkostatku od roku 1891. Hlávka se na něj před tím raději informoval a nic závadného na svém novém nájemci neshledal. Ve smlouvě uzavřené mezi Josefem Hlávkou a manželí Zástěrovými byly stanoveny podmínky pachtu celkem asi na 41 207 zlatých. Tato částka zahrnovala kauci, půllletní činži a také peníze za dobytek a veškeré náradí, včetně zásob a zálohy na daně.

Sám právník Josefa Hlávky Tomáš Černý hodnotil lužanské hospodářství jako náročné, když pro něj za manžele Zástěrovy hledal nového nájemce v momentě, kdy Josef Hlávka přestal být s jejich hospodařením spokojený. Důvodem nespokojenosti s nájemci bylo neplacení smluvené částky, kterou žádali snížit s poukazem na nefungující a málo výdělečné hospodářství. Celý konflikt byl vyhrocen vzájemným obviňováním, přesto k vyrovnání došlo mimosoudně. Od pachtování Josef Hlávka od té doby už upustil a po této zkušenosti se k němu ani později nevrátil. Ve své závěti dokonce před pronájmem velkostatku důrazně varoval jako nejlepší možné řešení viděl vlastní správu velkostatku pod dozorem odpovědných úředníků, kteří budou mít sami zájem na dobrém výsledku hospodaření.

Hospodaření se netýkalo jen samostatného velkostatku, ale je potřeba vzít v potaz i činnost okolo zámku. Už po roce 1875 byla založena vinice, ovocná a zelinářská zahrada a byly postaveny skleníky pro pěstování exotického ovoce, které byly vytápěné. V těchto prostorách byl také rozšířen rybník, opatřen čerpacím kolem a potrubím přivádějícím vodu z řeky. Pro užitek byl osazen kapry a štikami. V produkční zahradě stály i některé altány a hosté se sami často připojovali k práci, především se činnost na zahradě týkala dětí. Při vstupu do zahrady od zámku stál hned první altán „U včelíček“, kde byly i včelí úly, jejichž počet se pohyboval okolo třiceti. Jedná se o další příklad hospodářství přináležejícího přímo k zámku.

K vinobraní byli zvaní odborníci, například chemik Dr. Bohuslav Raýman. Když se sklízela vinná réva, pomáhali všichni a Josef Hlávka zahajoval prvním řezem.

pokračování z minulé strany

Vinobraní probíhalo okolo 16. až 18. října. O víno bylo nutné pečovat celý rok. Pokud bylo chladno, vinné révě se pilo a natahovaly se přes ni plachty. Byla chráněna také proti hmyzu.

Kromě bílého, červeného a „rosé“ vína, které se dávalo lidem při dožínkách, vyrábělo se na zámku také rybízové víno, a to až půl hektolitrů.

Lužanské pěstování vína by se snad dalo označit za jakousi demonstraci, kterou Josef Hlávka dokazoval, že i v těchto podmínkách lze vinnou révu pěstovat a být tak samostatný. Hlávka svůj nápad převděl na svou druhou ženu Zdenku, a ta prakticky plnila veškeré povinnosti spojené s vínem. Lužanský velkostatek obchodoval s ovocem (rozlišování bylo na ovoce zimní a červené), trávou, řepou cukrovkou, pšenicí, brambory apod. V případě, že kupec kupoval od velkostatku, platily pro něj přísné podmínky. Jako příklad můžeme uvést kupní smlouvu ze 4. července 1903 na odprodej zimního ovoce. Podmínky byly: zaplatit ihned a hotově, mimo cenu jedno procento z ceny kupující zaplatí pokladně chudých, tři procenta z ceny štěpaři, při špatných podmínkách žádná náhrada pro kupce, poškození sadů je nutné nahradit. Stejně jako v tomto případě se ve většině jednalo o pronájem určité plochy na jednu sezónu. Tímto způsobem se prodávalo ovoce a tráva. Prostory, kde se pěstovalo ovoce nebo sekala tráva, byly rozděleny podle dvorů a na každý rok tak mohl být nový kupec. Jen na prodej trávy měl dvůr Lužany třicet dva oddělených ploch určených k pronájmu. Kupci se rok od roku příliš neměnili. Určené pozemky byly dávány k pronájmu ve veřejné dražbě. Obiloviny a řepa cukrovka se prodávaly ve velkém množství po vagónech a až po Hlávkově souhlasu. Méně často se objevuje prodej brambor, ke kterému docházelo jen u nadbytečného množství.

K odprodeji byla určena i zvířata. Často se obchodovalo s „malými“ kupci, kteří kupovali například jen jednu krávu. Telata se prodávala až poté, co velkostatek vybral ta, která zůstanou. Kromě hovězího dobytka se prodávaly také ovce. Chov ovcí měl již v Lužanech jistou tradici. Za Josefa Hlávky se jejich počet pohyboval okolo 300 a chovány byly na vlnu. Velké úctě se těšili ovčáci, kteří měli privilegium vybírat si seno pro ovce.

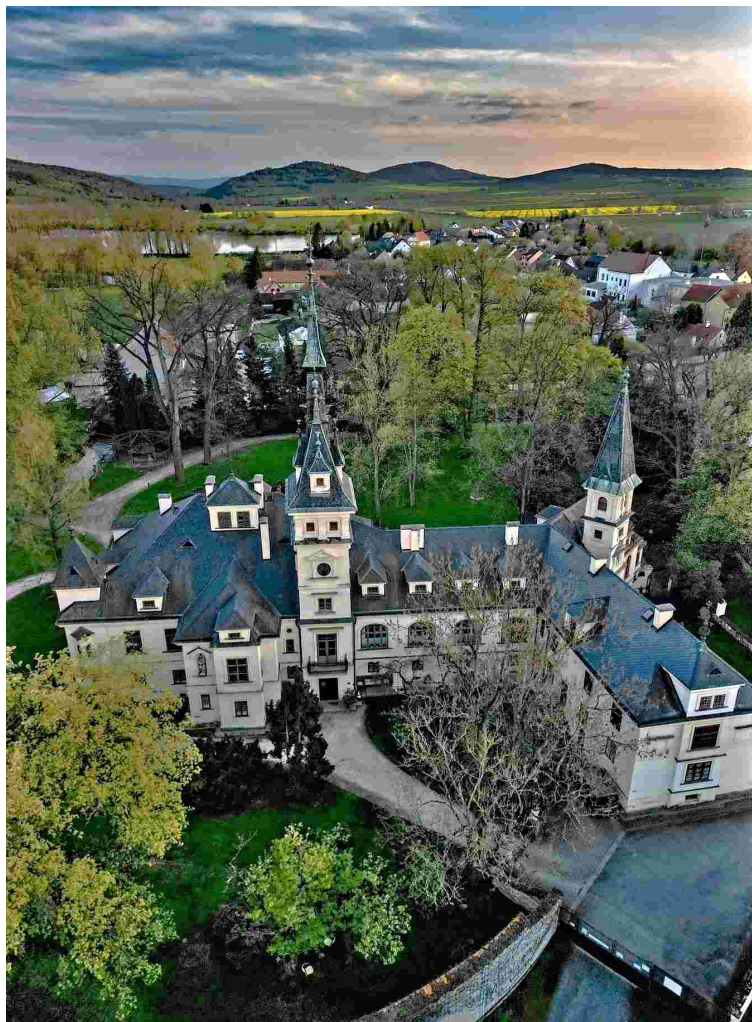
Počet zaměstnanců se měnil podle sezonních prací a měnil se také podle dvora a jeho rozlohy. K roku 1888 byl sestaven soupis zaměstnanců. Ten informoval o počtu dětí a bydlíšť. Dvůr Lužany měl zaměstnaných dvacet sedm lidí, Skočice a Dlouhá Louka po pěti lidech a dvůr Vlčí jen tři lidi. Služby se vyplácely čtvrtletně, právě kvůli kolísání počtu zaměstnanců. Celkem tedy velkostatek poskytoval okolo čtyřiceti pracovních míst.

Byly zřízeny i fondy na podporu dětí rodičů, kteří na velkostatku pracovali. Jednalo se o „Školní nadání Zdenky Hlávkové“. Hlavní činností tohoto nadání, podporovaného Nadací Josefa, Marie a Zdenky Hlávkových po Hlávkově smrti, bylo opatrování zimního oblečení pro nemajetné děti navštěvující školu, jejichž rodiče pracovali na velkostatku.

Lužanský zámek nabízí v rámci bádání nové poznatky o životě na konci 19. století, který byl v mnoha ohledech běžný, ale díky osobnosti Josefa Hlávky také v mnohém ojedinělý a výjimečný. Tento příspěvek se

pokusil nahlížet na Josefa Hlávku, jehož česká historiografie se několik desetiletí opomíjela, v souvislosti rodinných vazeb a jeho vztahu k lužanskému zámku.

Lužany nabízí další možnosti k bádání. Autorka tohoto příspěvku navázala na dosavadní výzkum prací na téma Životopis Zdenky Hlávkové. Základem pro tuto práci se stala edice jejího deníku.

Zdroj fotografie: www.obcepohadkove.cz

Zámek Josefa Hlávky v Lužanech

bude v roce 2024 mimořádně zpřístupněn veřejnosti v těchto dnech:

5. 7. 2024 – 7. 7. 2024

pátek - neděle

27. 8. 2024 – 1. 9. 2024

úterý - neděle

7.9. – 8.9. + 14.9. – 15.9. 2024

víkendy - Dny Evropského dědictví

Otevírací doba: 10⁰⁰ hod – 17⁰⁰ hod

Vstupné: 100,- Kč běžné

50,- Kč snížené (důchodci + studenti)

600,- Kč jubilejní rodinná vstupenka – součástí je publikace „Hlávky Lužany“

1974 – 1. část

Nákupní středisko (akce „Z“)

Tato akce už začala v roce 1973 a v roce 1974 se mohlo začít už v měsíci dubnu, kdy přestaly časté ranní mrazíky, a to betonováním základů, což se provádělo brigádnicky (beton se dovážel) podle potřeby z „Přefy“ Přeštic a nebo „Silnice“ Dobřany.

Pak nastoupila četa „důchodců“ – zedník Sláma Jan z Dl. Louky, který zároveň dělal vedoucího této výstavby a zedník Jaroslav Bočan z Nezdic – jako pomocníci Milt Václav, Němeček Martin a já, pisatel těchto řádků, Stehlík Josef, kteří si už předem svoje závazky brigádnické zdarma odpracovali a pak jsme pokračovali na požádání MNV v práci za mzdu.

Dohled nad výstavbou má stavitel Jan Kratochvíl z Lužan a materiál stavební vzorně obstarával referent MNV Koloros Antonín.

Pracovalo se pilně a tak parta „důchodců“, - někdy s pomocí brigády, pracovala až do konce listopadu a výsledek byl, že stavba byla dokončena v hrubém zdivu a na stropní panely byly dány i izolační desky.

Jakmile dovolí počasí, začne se v roce 1975 ihned na dokončovacích pracích klempíři provedli instalaci kanalizační i vodovodní uvnitř výstavby a bylo instalováno i vedení elektriky.

Podle plánu má být tato akce „Z“ ukončena do 1. 9. 1975 a dána do provozu – je to volební závazek k 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Budeme mít všichni i brigádníci ještě hodně práce, ale doufám, že společnou prací se dílo podaří.

Na konci roku 1974 =

hodnota díla..... 720 000,- Kčs
 náklady věcné..... 354 948,- Kčs
 odpracováno hodin celkem..... 11 711
 z toho proplaceno hodin..... 9 430
 brigádnických hodin zdarma 2 281

Volební závazek č. 4

Ústřední vytápění školy (přívod z kulturního domu)

Tato akce se měla provést v době školních prázdnin, ale podnik, který tyto práce provádí, po několika urgencích MNV, přijel až v měsíci prosinci 1974 a začal provádět tyto práce za značného narušení školního vyučování žactva a práce byla dokončena až v měsíci únoru 1975 za pomoci brigádníků rodičovského sdružení a 2 placených brigádníků (zedník a pomocník). Do konce roku nebylo provedeno vyúčtování, a proto toto bude v zápisu kroniky až v roce 1975.

Pohyb obyvatelstva

Narození dětí

Benedikt Pavel Lužany čp. 8
 Pelíšek Jan Lužany čp. 56
 Skála Dušan Lužany čp. 10
 Kalaš Milan Lužany čp. 34
 Zábršová Václava Lužany čp. 7
 Burian Petr Lužany 26

Úmrtí:

Janečková Anna 2. 2. 1974 čp. 74
 Beštová Marie 6. 9. 1974 čp. 60
 Skálová Františka 15. 11. 1974 čp. 76
 Duchková Marie 18. 12. 1974 čp. 15
 Housar Jaroslav 22. 12. 1974 čp. 89

Přistěhovali se:

Kalous Zdeněk z Teplíc do Lužan čp. 129
 Borový Jiří z Plzně do Lužan čp. 119
 Tumpach Bohumír z Přeštic do Lužan čp. 51
 Strážnický Oldřich z Plzně do Lužan čp. 4
 Regnerová Jana z Přeštic do Lužan čp. 100
 Khas Jan z Holýšova do Lužan čp. 86

Odstěhovali se:

Lobovská Ludmila z čp. 69 do Dobřan
 Stehlíková Marie z čp. 103 do Přeštic
 Vohradský František z čp. 47 do Plzně
 Bořil Jiří z čp. 137 do Borov
 Mlnařiková Růžena z čp. 63 do Chudenic
 Pošta Alex s rodinou z čp. 20 do Dobřan
 Jiráček Ladislav z čp. 40 do Švihova
 Dvořáková Dana z čp. 129 do Přeštic
 Vaverková Hana z čp. 50 do Staňkova
 Veinfutrová Helena z čp. 129 do Dobřan
 Filísková Jiřina z čp. 47 do Dobřan
 Klečková Irena z čp. 90 do Přeštic
 Hendl Miroslav z čp. 130 do Velhartic
 Křen Jaroslav z čp. 78 do Příchovic
 Bešta Josef z čp. 131 do Prahy

Uzavřené sňatky

Psůtková Dana a Dvořák Josef
 Bořil Jiří a Burianová Jindřiška
 Pechanová Marie a Borový Jiří
 Havránková Anna a Vaverka Břetislav
 Bláhová Jaroslava a Tumpach Bohumír
 Kroftová Jiřina a Filíšek Miloš
 Hodlová Marie a Soukup Jaroslav
 Vraná Marie a Němeček Josef
 Červený František a Schmadlová Jana
 Aschenbrennerová Helena a Veinfuter Jiří
 Radová Irena a Klečka Otakar
 Kočandrlová Marie a Nový Václav
 Křen Jaroslav a Bradová Zdeňka
 Urbánková Marie a Khas Jan

22. 11. 1974 oslavili „zlatou svatbu“ manželé Antonín a Barbora Tykvartovi čp. 21, u této příležitosti jim přišly blahopřát členky místního svazu žen a předaly jim dárky. Letošní rok byl bohatý na uzavřené sňatky.

Obchody 74 – Textil

Plán MO na rok 1974 477 000,- Kčs
 skutečnost 591 686,- Kčs
 plán byl překročen o 114 686,- Kčs

Paní Zdeňka Mračková, jediná prodavačka a zároveň vedoucí této prodejny, říká: Ještě pořád jsou některé druhy zboží „nedostatkové“. U průmyslového zboží je stále nedostatek praček, ždímaček, sporáků, hlavně elektrických a kotlů na ústřední topení.

V textilním zboží jsou to hlavně výrobky z umělých vláken, jako slotera, krimplen a pánské polokošile. Těž chybí větší množství dětských svetříků. Přála by si do r. 1975, aby se tato situace zlepšila.

Prodejna masa

Je dostatečně zásobena „Jednotou“, ale přesto se najdou lidé, kteří si nakupují v Přešticích, snad si myslí, že tam je větší výběr. Prodejnu vede stále paní Marie Červená. Celková tržba za r. 1974 byla 566 250,- Kčs a je to více o 34 981,- Kčs než v r. 1973.

Koloniál

Má celkem 3 prodavačky a jako vedoucí je zde stále paní Marie Hrubá z Přeštic a pořád má to staré přání, aby už byla v provozu ta nová prodejna, protože sklady zde jsou malé a tudíž nepřehledné, ale už se dočká, vždyť v roce 1975 má být nová prodejna dána do provozu i pro místní prodejny textilu a masa. Je to závazek MNV k výročí 30 let osvobození naší vlasti sovětskou armádou.

Ceny zboží zůstávají na úrovni let předešlých. Celkový obrát v této prodejně za r. 1974 byl 1 435 404 Kčs a je to více o 61 584 Kčs než v roce 1973.

Restaurace „Jednota“ 1974

Nepřekonal svůj rekord a vyčepovala 1 437 hl piva a je to méně o 55 hl než v roce 1973 a celkový obrát byl 868 095,- Kčs a je to také méně o 107 456,- Kčs než v roce 1973. Důvod – v letních měsících málo tepla. Restaurátorem je pořád Karel Sýkora z Lužan čp. 79.

U příležitosti letošního IV. setkání rodáků si dovolíme ocitovat pasáž, která nám přináší informace z vůbec prvního setkání lužanských rodáků v roce 1974, tak jak ji zapsal kronikář Lužan.

I. setkání lužanských rodáků

Setkání jsme už připravovali koncem roku 1973 – získáváním adres rodáků, kteří žijí mimo obec. Iniciátory této akce byl František Červený čp. 105, bývalý předseda MNV, Stehlík Josef čp. 103 t. č. kronikář, Kasl Josef čp. 44 a Milt Václav čp. 14. Protože jsme se všichni v obci narodili, moc dobře známe, kde a kdy v každém popisném čísle v obci se kdo narodil, a proto jsme si rozdělili obec a navštívili jsme všechny občany, kteří mají své příbuzné, bývalé rodáky mimo obec, a zjistili jsme jejich současné adresy. Ale stalo se nám, že jsme dobře věděli, že v tom či onom čísle popisném, které patřily tehdy bývalému Hlávkovu velkostatku, se narodil ten jistý občan, ale celá rodina se vystěhovala a příbuzní zde žádní. To už bylo horší, ale přece jsme aspoň jednoho člena této rodiny našli, jemu napsali a ten nám ochotně sdělil adresy svých sourozenců, a tak se nám povedlo skoro na 100 % získat adresy zdejších rodáků.

Poznámka kronikáře: Příští generace už to bude mít lepší, protože každým rokem se zaznamenává do kroniky obce narození všech dětí i v kterém čísle popisném, což dříve nebylo zaznamenáváno.

MNV a celá NF souhlasily, aby se tato akce uskutečnila podle vzoru jiných obcí a hlavně proto, že máme nový prostorný kulturní dům – máme se čím pochlubit a všichni se tam vejdem – což dříve nebylo možné a jako další, podle zápisů I. obecní kroniky – byla založena obec Lužany už v roce 1175 – to je 800 let od vzniku naší obce až v roce 1975 – ale zde musím přiznat, že jsme chtěli na pozvánkách mít kulaté výročí 800 let a proto jsme si vědomě dovolili o rok dříve toto napsat.

Bývalým rodákům to bylo srdečně jedno o rok dříve a my, když už jsme to měli vše tak dobře připraveno, jsme uskutečnili toto setkání v sobotu 18. května 1974 – než si rodáci, kteří pracují, vyberou svoji řádnou dovolenou a než začnou školní prázdniny, a i počasí nám přálo – nepršelo – bylo polojasno – měli jsme štěstí, vždyť v květnu přišlo moc často.

Bylo pozváno celkem 270 bývalých rodáků mimo obec. Z toho 160 rodáků odpovědělo, že přijedou s 90ti rodinnými příslušníky a někteří se omluvili děkovným dopisem s přáním hezkého prožití tohoto setkání a i tyto některé dopisy jsou uloženy v albu 60 fotek a tyto všechny fotky byly vystaveny za výlohou prodejny textilu po dobu 6 neděl a byl o ně velký zájem všech rodáků i místních – mohli si je podle čísla a podle přání zakoupit kus za 4,- Kčs. I pozvánka je uložena v albu fotek a měla tento program:

10 – 13 hodin sraz rodáků v kulturním domě

zahájení

kulturní vložka dětí ZDŠ

hlavní projev

představení rodáků

13 – 15 hodin oběd

15 – 17 hodin prohlídka šlechtitelské stanice, zámku, školy, obce

19 hodin zábavný večer – s tancem až do rána.

K tanci a poslechu vyhrávala dechovka „Lužanka“, ale tato kapela vyhrávala už od 8 hodin ráno venku před novým kulturním domem. Delegace také položila věnec k uctění památky k pomníku padlých I. světové války.

Ale musím se znovu vrátit k vítání rodáků, jak postupně přicházeli – těžko bylo v některých případech poznat třeba bývalého spolužáka – vždyť jsme se neviděli 40 i více let, moc se za tu dobu změnilo, i tváře lidí, zestárlí někteří a o to bylo radostnější naše setkání.

Museli jsme den před tím vyhlásit místní rozhlasem, aby byla dána přednost k sezení v sále rodákům přespolním.

Rada Václav čp. 90, Lukáš Josef čp. 94 a Kasl Matěj čp. 76, všichni aranžéři z povolání, provedli už předem krásnou výzdobu sálu a Rada V. zajistil i výborného fotografa z Plzně a nechal natisknout i krásné pozvánky. Osvětová beseda zakoupila nové záclony do kulturního domu za 12 000,- Kčs. Pořadatelskou službu převzali ochotně požárníci naší obce.

Žáci ZDŠ zahájili pěknou kulturní vložkou.

Hlavní projev přednesl Předseda NF s. V. Česák, také lužanský rodák, který byl pozorně vyslechnut všemi přítomnými. Podle abecedního seznamu představení rodáků přečetla tajemnice MNV s. Eva Červená. A zase poznámka kronikáře: pro příští setkání rodáků by bylo dobré, kdyby se četla u žen i jejich dívčí příjmení (rozená).

Sál byl doslova nabitý a krásný dojem byl při společném přípitku „na zdraví“, kdy se zvedlo najednou několik stovek pohárků s vínem. Krásných dojmů bylo mnoho, na všech stranách spokojenost velká od místních i přespolních rodáků a těžké bylo i loučení u některých těch mladších až k ránu – moc se jim líbila výstavka obce a vše jak to bylo krásné, srdečné a milé. Děkovali a často padla otázka, kdy bude zase příští II. setkání. Ano, líbilo se to všem i místním a zbylo nám všem to album a mnoho krásných často vzpomínaných zážitků.

Nutno ještě poznamenat, že na tuto akci věnovala „Správa kulturního muzea v Lužanech“ částku 3 000,- Kčs, ONV Plzeň-jih 1 200,- Kčs, Šlechtitelský podnik v Lužanech 500,- Kčs a místní svaz žen 300,- Kčs. Byly zajištěny obědy na přání rodáků ve zdejší nové moderní závodní kuchyni ŠSP – celkem 260 obědů, ku vši spokojenosti všech.

Nejstarší rodák byl Kožíšek Josef z Prahy, 84 roků – narodil se v Lužanech čp. 18 – psal předem, že se moc těší a dovolí-li mu to zdraví, že určitě přijede a přijel.

Zdroj: Kronika obce Lužany

SETKÁNÍ RODÁKŮ OBCE LUŽANY

Kde jenom začít? Začneme v roce 2022, kdy se rozhodla jedna z členek kulturní komise paní A. Hrádková nechat pro rodáky sestavit kalendář se starými a novými pohledy na naši obec, na akce, apod. Nápad to byl velice hezký a tak oslovila spoluobčany o dodání starých fotografií, „prošmejdivly“ se rodinné archivy, archiv obce a spousta fotografií bylo na světě. Pan M. Janoch tyto fotografie nafotil v nové podobě a postupně sestavovali týden po týdně, V. Petrželková je opatřila texty a firma MĚSTSKÉ KNIHY tyto kalendáře pak vytiskla. V roce 2023 kulturní komise dala hlavy dohromady a vymyslela další možné dárky pro rodáky – hrnek s tulipány, trhačku s lužanským zámekem, čistící ubrousek s čertem a Káčou, propisovačku, pohlednice. Kde sehnat ale hezký obrázek tulipánů? Paní V. Koukolíková oslovila paní J. Papežovou, která je sice proslavená malováním máků, ale tulipánový obrázek měla také. Navíc byla tato všestranná umělkyně, známá se svou firmou Ateliér s duší, požádána o kresbu pohlednic – jednak věnované zámku v Lužanech a Josefu Hlávkovi, tradici pěstování tulipánů v Lužanech a jednak jsme chtěli připomenout pověst o čertu a Káče vztahující se k vrcholu Lužanské hory zvanému Taneček. A tady jsme, řekněme, u rodáka č. 1 – paní Papežová je totiž dcerou rodačky z Lužan p. M. Soukupové (roz. Hodlové), také známé malířky. Další osobu, kterou jsme chtěli připomenout, byl rodák Josef Kožíšek, a tak jsme pro návštěvníky školy a knihovny připravili záložky s připomenutím našeho významného rodáka. Pro zájemce byly objednány letecké fotografie obce od p. Tomáše Hory.

A jsme u rodáka č. 2 pana P. Petružálka, který přišel s velice ojedinělým nápadem a vzácným dárkem – pro naše rodáky uvaří speciální várku piva. S J. Havránkem čp. 102 (také rodákem) dali dohromady vzhled viněty a zbývalo již jen lahve naplnit a dodat nejen lahvové dárky, ale také sudy pro čepování piva při akci. Firma OBCE POHÁDKOVĚ nám k tomu vyrobila papírové podtácky a ke kávě byly objednány firemní cukry. Dárky byly objednány u firmy PRESENT PRINT Švihov, ale starosti pokračovaly dál...

Při společném setkání se všemi složkami v obci byl sestaven program setkání a byly natištěny firmou NAVA TISK pozvánky pro rodáky. Paní Benediktová, Burianová, Duchková, Pelíšková, Koukolíková a Petrželková obešly všechny nemovitosti a zjišťovaly aktuální údaje o rodácích. Po předání seznamů byly rozeslány pozvánky, v souhrnu to bylo 375 lidem. Postupně se k nám dostávaly vrácenky, ze kterých jsme sestavili pravděpodobný počet účastníků setkání. Bylo jich zhruba 180 + doprovod. A nyní začal kolotoč ohledně počtu stolů, židlí, nádobí apod. Židle a skleničky na přípitek nám zapůjčil OÚ Příchovice, velké množství skleniček nám zapůjčili manželé Kaufnerovi z lužanského zámku, hrnečky pan P. Burian. Pro rodáky byl připraven i oběd z restaurace U Nováka z Přeštic, koláče napekla Cukrárna u Baxů. O zbývajícím občerstvení se postaral L. Bláha a T. Šlezingerová. Květinovou výzdobu skvěle vytvořila paní J. Štichová. Fotografickou prezentaci, promítající se před začátkem setkání, vytvořil pan T. Liška. Paní J. Hrabíková a V. Petrželková zkompletovaly 200 dárkových tašek a mohlo vše začít...

A nastal den D – slunečná sobota 25. května 2024. Od samého rána probíhaly poslední úpravy a aranžování stolů, jako zapisující byly osloveny paní Benediktová, Burianová a Duchková, L. Petrželková a J. Lešetický se starali o předávání dárků, dále členky kulturní komise paní

Hrádková, Lindnerová, Koukolíková a Szlachtová zapisovaly zájem o návštěvu zámku, o oběd a letecký snímek. Dopolední program začínal v 10,00 hodin, od 9,00 hodin se už ale rodáci začali scházet. V té době byla u pomníku padlým ve světových válkách položena vzpomínková kytička.

Každý rodák obdržel od pořadatelů tašku s dárkovými předměty od obce Lužany. Po 10. hodině mohla slavnost začít. Průvodního slova se ujala ředitelka místní školy paní J. Sedláčková. Paní Benediktová na úvod přednesla rodákům krásnou báseň, po připitku vystoupily děti ze základní školy s kulturním pásmem, které nacvičily s paní J. Šťastnou a V. Drdovou.

Po vystoupení následoval projev starostky obce p. Věry Petrželkové, která účastníky setkání seznámila s historií obce, se změnami, které nastaly v obci od posledního setkání a nezapomněla na všechny spolky v obci, na turistické zajímavosti a plány obce do budoucna. Po ní vystoupil bývalý starosta p. Václav Hodan se svým projevem. Následovalo jednotlivé představení všech přítomných rodáků, kteří vždy při vyslovení svého jména povstali. Nejstaršímu přítomnému rodáku p. A. Benediktovi z čp. 59 (91 let) byla předána starostkou a předsedkyní kulturní komise květina. Konec seznamu rodáků znamenal i konec dopolední části programu slavnosti.

Po 12. hodině byl podáván objednaný oběd a někteří se už přemísťovali na zámek, kde probíhala jedna ze čtyř prohlídek celého objektu. Děkujeme Nadaci J., M. a Z. Hlávkových za zpřístupnění zámku pro naše rodáky. Od 13,00 hodin pak bylo možné nahlédnout do prostor školy, kde byly všem návštěvníkům představeny nejen zrekonstruované učebny a herny, ale mohli se začíst do školních kronik, v 1. patře měly výstavy plné fotografií TJ Sokol Lužany a Ochotnický kroužek Lužany, které dokládaly jejich činnost.

Dalším objektem, který mohli rodáci navštívit, byla hasičská zbrojnice. Zde příchozím hasiči promítali fotografie z jejich činnosti, seznámit se mohli ale také s kronikami, s historickou koňskou stříkačkou nebo novými historickými kostýmy. V místní knihovně mohli rodáci nahlédnout do obecních kronik, za jejichž půjčení děkují Oblastnímu archivu v Blovicích, nebo do kronik z minulých setkání rodáků. Umístěna zde byla i výstava věnovaná Josefu Kožíškovi a Josefu Hlávkovi. Návštěvníci si mohli odnést některá ze starších vydání Lužanského občasníku. Od 15,00 hodin bylo naplánováno fotbalové utkání Lužany - Kasejovice, které se bohužel vlivem nepříznivého počasí nehrálo, k lítosti p. J. Karla a M. Bauerové, kteří na hřišti měli připravené bohaté občerstvení. Došlo pouze k úvodnímu nastoupení a vyfotografování mužstev.

Zato se hrál hokej, který mnozí sledovali na obrazovkách nejen v hasičské zbrojnici, ale i v místním hostinci. Naši hokejisté hráli skvěle, a kdo také hrál skvěle, byli lužanští ochotníci. Ti pro rodáky připravili divadelní komedii Dívčí válka. Dle ohlasů diváků se představení povedlo a po skončení již následovala volná zábava s kapelou Orient. Ochotníci připravili pro přítomné ještě kulturní překvapení, kdy ve 20,00 hodin spolu s lužanskou mládeží nacvičili Českou besedu. Pak už se všichni jen dobře bavili, tančili a užívali si skvělou atmosféru, která panovala po celý den.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se na přípravách setkání rodáků podíleli, jsou to všichni ti, kteří byli jmenováni v tomto článku. Poděkování patří také zaměstnancům a dětem z místní základní a mateřské školy,

členům SDH Lužany, TJ Sokola Lužany a členům Ochotnického kroužku. Dík patří také omladině, která výrazně pomáhala při přestavování sálu do potřebných seskupení stolů a židlí, i při výpomoci v hostinci. Za ozvučení sálu děkuji M. Koukolíkovi, za „pomocné práce v kuchyni a na sále“ J. Szlachtovi, R. Šimonovskému a jeho dětem a B. Kalčíkové. Za fotografování setkání děkuji panu T. Liškovi a M. Janochovi a za televizní záznam firmě FILM PRO Klatovy. Největší díky patří místostarostovi a zároveň správci kulturního domu a udržovateli krásně vysečených veřejných ploch panu Karlu Kalčíkovi, bez kterého by vesnice nebyla tak pěkně upravená a sál kulturního domu tak perfektně připravený. A nesmím zapomenout na všechny občany, kteří svou péčí o nemovitosti dotvářejí celkový vzhled obce.

DĚKUJI VÁM VŠEM!!!

Na závěr bych chtěla poděkovat za všechna kladná hodnocení, kterých se nám dostalo po skončení setkání. Každá akce, zejména tak velkého rozsahu, má své nedostatky, ne každému se všechno může líbit, ale pochvaly, které jsme za uspořádání setkání rodáků dostali, nás utvrdily v přesvědčení, že všechny starosti a nervy za to stály. Celý den jsme byli svědky přátelského a radostného setkávání, což je hlavním smyslem těchto slavností. Ve vzpomínkách nám toto setkání zůstane ještě dlouho.....

Věra Petrželková

SETKÁNÍ RODÁKŮ - PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych prostřednictvím Lužanského občasníku poděkovat jménem svým i jistě všech rodáků naší obce za uspořádání tak krásné akce, jakým bylo IV. setkání rodáků Lužan v sobotu 25. května 2024. Tato akce byla perfektně připravena do nejmenšího detailu a všechny návštěvníky překvapily krásné dárky, které od rodné obce dostali, především kalendář s fotografiemi obce z minulosti a současnosti a hrneček s tak typickým dekorem, jako jsou lužanské tulipány, které máme pořád v paměti.

Poděkování patří především starostce obce p. Petrželkové, která si ke svým úkolům přibrala ještě hraní divadla a s úsměvem zatancovala spolu s ostatními i Českou besedu. Poděkování patří i místostarostovi p. Kalčíkovi za vzorně upravenou obec a připravený sál. Ale také všem členům kulturní komise, všem ochotníkům i naší omladině. Zkrátka všem těm, kteří se na organizaci tohoto nádherného dne podíleli.

Myslím, že mohu za všechny rodáky říci, že to byl překrásný den, který bude zapsán nejen v obecní kronice, ale především v našich srdcích a vzpomínkách.

Na závěr proto prostě - moc děkujeme!

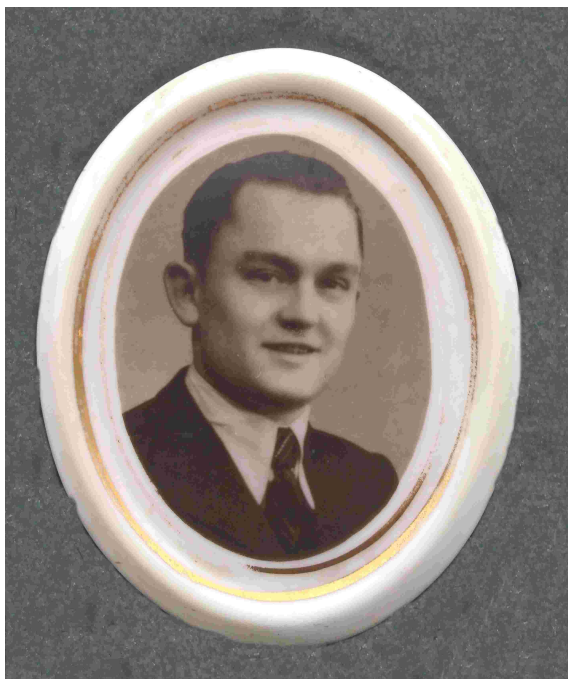
Miloslava Motlíková

SETKÁNÍ RODÁKŮ 2024

VÁCLAV KALAŠ

Na setkání rodáků přijela do Lužan také paní Marie Smačková, dcera Václava Kalaše, jehož smrt si připomínáme pamětní deskou na pomníku v Lužanech. Na stránkách tohoto zpravodaje přinášíme zajímavé informace, za které paní Smačkové a její dceři děkujeme.

Václav Kalaš se narodil v Lužanech dne 30. 11. 1912. Rodiče František a Marie Kalašovi dali malému chlapci láskyplný domov. Podrobnosti z jeho dětství se bohužel nedochovaly. Jen poděkování milujícím rodičům v dopisech z pozdější doby. Roku 1930 ukončil učení v Plzni a stal se z něho tovaryš řemesla knihařského.

Firma DUDLA-PAPÍR přivítala Václava do svých řad na pozici knihař roku 1931 a zůstal zde až do roku 1934, kdy nastoupil na pozici knihaře u firmy Grafika v Plzni. „Po celou dobu choval se vzorně, byl poctivý, snaživý, tichý a pilný. Přidělené práce vykonával s ochotou k úplné spokojenosti, jmenovaného spolupracovníka nerad ztrácím. Pro tyto jeho vlastnosti jej vřele doporučuji.“ Těmito slovy ho hodnotil vedoucí ve firmě DUDLA-PAPÍR.

Následující roky přivedly do jeho života lásku. Mladou Emilií Matouškovou, narozenou dne 9. 7. 1915 v Oplotě, kterou si roku 1940 vzal za ženu. Další štěstí na sebe nedalo dlouho čekat, a tak 22. 9. 1940 oslavili narození dcery Marie. Mladá rodina žila šťastně i navzdory probíhající druhé světové válce.

Avšak s postupem války a zvětšujícím se tlakem ze strany Německa pocítil Václav Kalaš nutnost postavit se proti nepříteli.

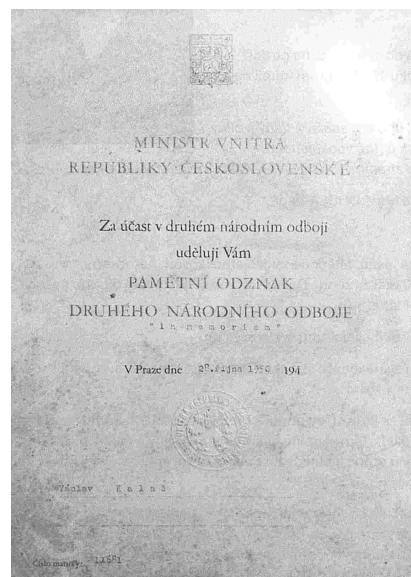
Není známa přesná doba ani okolnosti, za kterých se přidál k odbojové činnosti. Podle slov jeho ženy byl vedoucí skupiny čítající asi 10 lidí. Tato skupina tiskla vlastní noviny a letáky proti Třetí říši. Skupina se často scházela u Kalašů doma a plánovala další postup, četla zprávy či se domlouvala na podpoře ostatních činných v odboji.

Když vyšlo najevo, že byli odhaleni a začalo se zatýkat jak v podniku Grafika, tak v okolí manželů, rozhodl se Václav neutíkat. Čekalo je tak strašlivých 14 dnů, kdy čekali na gestapo, které v nedávné době řádilo v Borovech, kde mimo jiné zatkli celou rodinu, s níž byl Václav Kalaš také ve spojení.

Dne 25. 4. 1943 ve 3 hodiny ráno probudilo rodinu bouchání na okno. Hned věděli, že je to gestapo. Po prohledání celého bytu, kdy nic neobjevili, řekli paní Kalašové, že jejího muže potřebují jako svědka k výslechu. Domů se však už nevrátil. Po zadržení byl umístěn do vězení v Plzni, poté v Klatovech, kam za ním jeho žena jezdila s velkou obavou, že se již sama také nevrátí. Následně byl převezen do Terezína, a nakonec do Drážďan. V Drážďanech pracoval nějaký čas jako knihař a byl šťastný, že mohl pracovat a občas se mu podařilo na černo psát dopisy (motáky). Po celou dobu věznění byl statečný a vše snášel bez stěžování, ač zakusil mnohá příkoří, hlad i mučení. Naděje na osvobození vyhasla odsouzením k trestu smrti za velezradu a napomáhání nepříteli. Dne 18. 8. 1944 byl v Drážďanech popraven.

V posledním dopise rodině uvádí: „Odcházím na smrt hrdě, a proto i Vy všichni přijměte mou smrt statečně s vědomím, že to bylo pro vlast a pro lepší život. Za to, proč jsem byl odsouzen se nemusíte stydět, nebyl jsem žádný vrah ani zloděj. Chtěl jsem jen dobro.“

28. 10. 1950 mu byl in memoriam udělen PAMĚTNÍ ODZNAK DRUHÉHO NÁRODNÍHO ODBOJE

POVĚST O PŮVODU JMÉNA TICHOLOVEC

Východně od Přeštic ční do výše 480 m zalesněný vrch Ticholovec. Na počátku 18. století se tu nalézaly nedaleko studánky pod vrcholem směrem ke Kucínům lázně. V době panování Josefa II. byly zrušeny. O původu jména Ticholovec se po staletí udržuje tato pověst:

Když se sv. Vojtěch vracel z Říma, putoval prý našim krajem, chtěl navštívit svého příbuzného, jemuž náležely veškeré zdejší lesy, lučiny, i pole. Utrmácen dlouhou cestou došel až do lesa nad městečkem.

Chudá vdova tu právě sbírala s dětmi klestí. Děti však místo pomoci matce hleděly si své zábavy, dováděly a hlučely. Když uzběhla žena postavu světce, ulekla se a domnívající se, že je to myslivec, okřikla děti: „Ticho, lovec jde!“ děti se seběhly a bázlívě hleděly na neznámého cizince. Ten s nimi laskavě pohovořil a obdaroval je penězi. Usedl prý pak do stínu pod skalku nedaleko temene hor. Jak se o ni opřel, zůstal na ní v životní velikosti otisk jeho podoby. (V pozdějších dobách byl obnovován malbou většinou amatérskou, ovšem v r. 1942 i rukou ak. malíře F.V. Eisenreicha). Když došel biskup Vojtěch k svému cíli, vyprávěl příbuznému tuto příhodu a požádal jej, aby na jeho památku nazval lesnatý kopec „Ticholovcem“.

KAPLIČKA SV. ANNY NA TICHOLOVCI

Na jižním svahu Ticholovce stojí mohutná lípa (dnes chráněný památný strom), pod níž se krčí malá kaplička. Postavil ji někdy v 18. stol. rolník Louda z Příchovic, který tu při orání našel kovovou pokladnici s množstvím zlatých a stříbrných mincí. Poklad prý odevzdal na přeštickém probošství a mniši mu uložili, aby jeho část vynaložil na stavbu kapličky v místech nálezu. Ten měl totiž mít přímou spojitost se smutnou událost, která se zde před časem odehrála.

Když se v zimě r. 1742 podařilo vojsku Marie Terezie vypudit Bavorsy a Francouze z Prahy, prchali tito před císařovninými pluky na západ, k hranicím Bavorska. Hrstka Francouzů, která ztratila spojení s hlavním vojem, putovala krajem na svou pěst. Běženci rozbili tábor v zákrytu mohutných skal, které tu tehdy čněly (v místech pozdějšího příchovického lomu, z něhož bylo nalámáno na regulaci příchovického potoka několik tisíc m³ kamene). Neposkytly jim však vytoužený odpočinek a bezpečí. Vylídl je pátrací oddíl císařských husarů a bez milosti do jednoho porubal. Umírající francouzský důstojník z posledních sil zahrabal do země těžkou kovovou vojenskou pokladnu, jejímž byl strážcem.

Ráno našli Příchovičtí nad vesnicí „Na hlinkách“ příšernou skupinu mrtvých. Odpoledne se vypravili s lopatami a motykami, aby vykonali křesťanskou povinnost. Ustlali Francouzům k věčnému spánku v české zemi. Společný hrob označili dřevěným křížem a na jaře na mohyly zasadili lipku.

V r. 1933 byla kaplička pěkně opravena novým majitelem bývalého Loudova pole p. Kokoškou a pokrývačským mistrem p. Vodičkou. Do paty klenby byl přitom zazděn pamětní spis o dobových poměrech a do základů lidská kost, nalezená u kapličky. Byla nepochybně tělesným pozůstatkem některého z vojáků. Pokud se týče nalezení peněz, jde o pověst, jejíž pravdivost nelze ověřit. Ale v příchovické kovárně dlouho ukazovali nádobu na kalení nástrojů, jež měla být onou vyoranou vojenskou pokladnou.

Podle FERDINANDA NOHAVCE

RETRO MÍCHANÉ NÁPOJE

Máme tady prázdninový čas a teplé letní večery. Přinášíme vám retro nabídku míchaných nápojů. Zkuste zavzpomínat a třeba i vyzkoušet:

ČERT – TÁTA MÁMA – ŠAVLE MEČE – BÁBA S DĚDKEM

Božkov originál, griotka
VODNÍKOVĚ SPERMA

Zelená a mléko nebo smetana, která nápoj zjemní. Vysoce oblíbená záležitost především sedmdesátých let.

SEMAFOR

Do skleničky nejprve nalijeme vaječňák, který je z celé trojice likérů nejhustší. Poté nás čeká nejnáročnější fáze výrobního procesu – podlít ho podél skla griotkou. Jako poslední je navrch opatrně přilita zelená. V námitce, že skutečný semafor má pořadí barev přesně obráceně (tedy zelenou dole a červenou nahoře) právě spočívá vtíp tohoto nápoje. Abychom převrátili alkoholový semafor do správné polohy, je třeba sklenici otočit vzhůru nohama a tento nápoj takto „převrátit“ do krku.

FLUSANEC – VEJCE SE ŠPENÁTEM – ŽABÍ HLEN

Nejprve je třeba nalít vaječný likér a do něj postupně podél obvodu či na jedno místo do středu dolévat zelený peprmintový likér

UTOPENÝ KOMUNISTA – POLSKÁ VLAJKA

Griotka a vodka, jednoduchá, ale nesmrtelná kombinace, která má počátky dokonce někde v šedesátých letech.

CESTA DO PRAVĚKU

Zelená, fernet, Božkov originál

KYKYRYKÝ

Zelená, Božkov originál

MOZEK V KRVI

Vaječný likér, griotka. Vzniká litím tenkého proudu vaječňáku do panáku, který je z polovin naplněn griotkou. Důležitý je krouživý pohyb během lití, aby vznikl skutečně naturalisticky ztvárněný mozek se všemi zákruty.

MOZEK VOJENSKÝ – ZELENÝ MOZEK – ČETAŘ

Tady se lije vaječňák do zelené.

JITRNIČKA S KŘENEM – TATRA S VLEKEM

Káva s Božkov originál.

HOUBA

Kofola s červeným vínem.

BAMBUS S MOTOREM

Kofola, červené víno, Božkov originál

KOLOMAZ – RUMKOLA – RUMKO

Kofola s Božkov originál.

Z kategorie neuvěřitelných hospodských historek, které patří mezi současnou formu folkloru, je nápoj **CESTA DO LESA, CESTA Z LESA**. První fáze je cesta do lesa, kdy má konzument po doušcích upíjet malé pivo. Počítají se loky, aby nemohlo být pivo jednoduše „exnuto“. Princip nápojové hry spočívá v tom, že při každém upití musí být sklenice dolita až do původního okraje zelenou. Postupně se již tedy neupijí samotné pivo, ale míchaný nápoj se stále větším a větším obsahem peprmintky. Celkové množství drinku je ale díky průběžnému dolévání neustále stejné. Výsledkem této cesty je celá sklenice plná zelené. V tu chvíli hráč úspěšně došel do lesa. Na zpáteční výpravu se vydají už jen skutečně odvážní konzumenti. Systém je zcela stejný: postupně upijíme zelenou a sklenici doléváme pivem. Výjit z lesa znamená mít před sebou čisté malé pivo jako na začátku. Měníci se poměr alkoholu tohoto nápoje znesnadňuje cestu do lesa a ulehčuje cestu z lesa. Přesto však z lesa ještě nikdo údajně nevyšel....

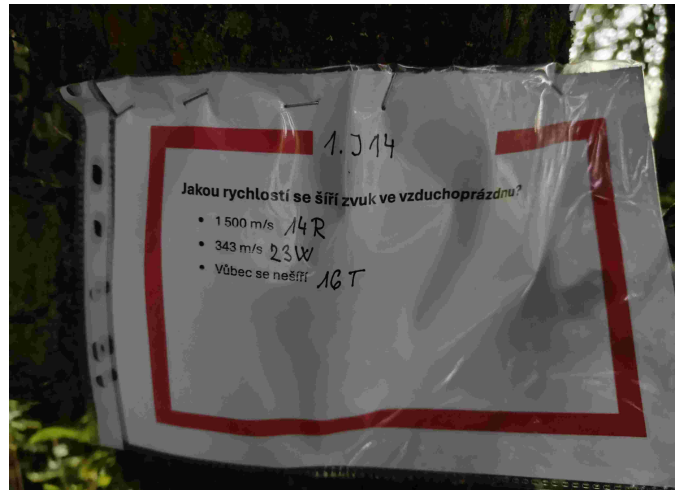
BLUDIČKY V ŘÍPCI ANEB KRÁTKÉ POJEDNÁNÍ O PRVNÍ AKCI NEJMLADŠÍHO SPOLKU VE VSI

V sobotu 22. 6. 2024 uspořádal Klub lužanských turistů svoji historicky první akci, a to „Noční orientační pochod“. Již při samotném organizování akce se vžil pracovní název „Noční bojovka“, a ukázalo se, že tento název nebyl pro některé týmy až tak daleko od pravdy. Ale pěkně popořadě. O Klubu turistů si povíme v příštím vydání nejlepších novin v Lužanech, tento článek je věnován samotné akci.

V půl deváté večer se sešlo všech šestnáct přihlášených týmů na víceúčelovém hřišti v Lužanech. Jeden tým mohl čítat 2 – 6 lidí, celkem se tedy na hřišti sešlo zhruba 60 účastníků, kterým byly sděleny pokyny důležité pro bezpečnost a úspěšné absolvování dvou tras, modré a červené, které se lišily pouze směrem chůze, a v devět hodin již vyrážel první tým na trasu. A o co vlastně na celém pochodu šlo? Každý tým obdržel mapu Lužan a okolí, opatřenou souřadnicemi, a to písmeny na ose x, čísly na ose y, mapa tak trochu připomínala šachovnici, viz obrázek na druhé straně LO. Na začátku byla sdělena souřadnice prvního bodu, na které se nacházela první otázka, kterou museli účastníci objevit. U každé záludné otázky byly na výběr tři možnosti, opatřené souřadnicemi, z nichž pouze jedna možnost byla správná, a samozřejmě stejně tak pouze jedna souřadnice dalšího bodu byla správná. Tým tedy musel vybrat správnou odpověď, a podle odpovědi se přesunout na souřadnice bodu, kde se snažil v okruhu zhruba padesát krát padesát metrů najít další otázku, a tak se postupně přibližovat k cíli. Pokud tým ale odpověděl špatně, dostal se na špatné souřadnice, na kterých hledal další otázku marně, a musel se vrátit. Trasa měla v základu zhruba sedm a půl kilometru, ale záleželo jen a jen na týmu, jak dlouhou si ji vlastně udělal (v základním stanovišti jsem zaslechl nějaké horory o nachozených osmnácti kilometrech..), a vedla přes vrch Řípec, kolem lesa Doubí, po dálnici do Skočic, přes skočické koupaliště, kolem areálu ZD Skočice zpět na Holý vrch a dolů do Lužan.

Otázek bylo na každé trase čtrnáct. Na každé otázce byl ještě vypsán trojmístný kód, jehož celé znění bylo nutné

odevzdat v cíli pro kontrolu, že tým nevynechal některé ze stanovišť. V dnešní době chytrých telefonů nebylo jednoduché vymyslet otázky, které by nebyly snadno dohledatelné na internetu během pěti vteřin, přesto si myslím, že se to povedlo. Přiznáváme, některé otázky daly účastníkům zabrat, a myslím si, že po vyřknutí slova „vombat“ nebo „Messalina“ budou ještě dnes vstávat některým týmům vlasy hrůzou.

Týmům byla také nabídnuta pomoc v podobě přítele na telefonu (Václav Petrželka ml. a Petr Bezděk), kterému mohl kdykoliv kdokoliv zavolat o radu, ale pozor, za každé volání byla týmu připočtena půl hodina penalizace. Některé týmy tuto možnost nevyužily, některé... až moc. Musím ale konstatovat, že památná věta Markéty Seidenglanzové, roz. Vránkové, na konci každého hovoru, mě upřímně bavila (zněla asi nějak takto: „Buďte rádi, že jsem ve Skočicích nechala ten klacek, co jsem vám chtěla omlátit o palici!“).

A jak se vlastně týmům vedlo? Přiznám se, že když jsme vyslali poslední tým v půl dvanácté večer na trasu, a žádný se nám ještě nevrátil, uvažovali jsme, jestli celou akci neodpískat a nenechat týmy svému osudu. Naštěstí se první tým brzy objevil, a zahnal tak naši trdomyslnost. Nejlépe trasu zvládla parta Anety Rymusové, která dokázala celou trasu zdárně projít v čase 2:49 hod. a získat tak zasloužené první místo. Na paty jim však šlapala skupinka vedená Markem Šperlem, která trasu dokončila v čase 3:00 hod. a předvedla tak rovněž skvělý výkon, mimochodem

pokračování z minulé strany

i se zápisem ve vrcholové knize na Řípce. Třetí velice povedený čas předvedl zkušený tým z Dlouhé Louky pod vedením holek Hrabíkových v čase 3:16 hod. A jaký byl nejhorší čas? Celých 7:14 hod., nutno však dodat, že tento čas byl poměrně dosti navýšen penalizacemi, nejdelsí čas samotné chůze bez penalizací byl 4:30 hod. Samotné vyhlášení proběhlo až ve 4:15, je tedy vidět, že se jednalo opravdu o celonoční akci.

Jak již bylo řečeno v úvodu, pro některé týmy to byl opravdu krušný zážitek, a o drobné pády v nočním terénu nebyla nouze, doplněné i o koupání ve Skočickém rybníce. Co je však hlavní, nikomu se nic nestalo, a všichni se vrátili v pořádku na výchozí stanoviště, na kterém je čekalo občerstvení ve formě dvou druhů klobás, piva, vína, ale i nealka nápojů a kávy. Počasí nám v průběhu akce přálo, slibovaný déšť se nakonec nedostavil, a tak si myslím, že se celá akce vydařila. Omlouváme se týmům za některé otázky a záludnosti na trase, ale slibujeme, že příští rok bude trasa ještě horší a otázky náročnější!

Děkuji členům Klubu za organizaci občerstvení, jmenovitě se o něj postarali Dominik Burian, Jakub Petrželka a Pavel Hodan. Poděkování ale patří především Petru Bezděkovi, který vymyslel celý koncept hry, většinu otázek a strávil nad přípravou této akce mnoho hodin, a to nejen organizačních, ale i společně se mnou při přípravě trasy. Nesmím zapomenout ani na Dana Horáka, který nám celou noc držel pěsti v nepomucké zbrojnici a pomohl s úklidem a dopíjením sudu. A na závěr... děkuji vám všem, kteří jste se zúčastnili, podpořili nás, a měli odvalu se pustit na trasu. Ukázali jste, že i v dnešní uspěchané době se dokáže dát dohromady parta lidí, a užít si malé noční dobrodružství pár stovek metrů od svých domovů.

Touhle akcí působení Klubu lužanských turistů zdaleka nekončí, díky spoustě pozitivních ohlasů se již chystá další ročník noční bojovky, a to není to jediné, na co se můžete těšit. Tak ať nám to šlape!

Za Klub lužanských turistů Václav Petrželka ml.

MÍSTNÍ KNÍHOVNA LUŽANY - 2023

V roce 2023 byla místní knihovna přístupná veřejnosti každé úterý od ledna do června a od září do prosince v době od 18,00 do 19,00 hodin. Místní knihovna Lužany sídlí v budově Obecního úřadu v Lužanech na čp. 25.

Stav knihovního fondu v majetku obce k 31. 12. 2022 je ve výši 610 knižních jednotek, z toho je 76 knih žánru naučného a 534 knih krásné literatury. Náklady na nákup periodik – Přeštické noviny a čtvrtletník Pod Zelenou Horou činil 550,- Kč. Za rok 2023 byla provedena výměna 2 knižních souborů z Městské knihovny v Přešticích s celkovým počtem 180 knih.

K 31. 12. 2023 je registrováno 92 čtenářů, z toho čtenářů do 15 let je 7. Během tohoto roku navštívilo knihovnu 444 čtenářů. Webové stránky knihovny navštívilo celkem 4531 virtuálních návštěvníků. Čtenáři si vypůjčili 16 naučných knih pro dospělé a 700 knih beletrie pro dospělé, 64 knih naučných pro děti a 258 knih beletrie pro děti a v neposlední řadě bylo evidováno 133 výpůjček periodik.

V těchto počtech je již započítáno 485 prolongací – výpůjček, které se po měsíci fiktivně prodlužují a musí se též evidovat.

9. června 2023 proběhlo v knihovně ve spolupráci se Základní školou a mateřskou školou Lužany pasování prvňáčků na malé čtenáře. Bylo pasováno celkem 5 malých školáků.

Pod hlavičkou Místní knihovny v Lužanech pracoval kroužek „Malí šikulové“ a dětský klub „MIMIMAMI“. V kroužku se děti ve věku 2 – 6 let pravidelně scházely 1 x týdně ve čtvrtek odpoledne, celkem za rok 2023 bylo uskutečněno 32 lekcí s celkovým počtem 280 návštěv dětí. Děti tvoří různé tematické výrobky, ve volném čase si hrají nebo malují. Dětský klub „MIMIMAMI“ navštívilo při 6 setkáních, která byla v roce 2023 uskutečněna, celkem 16 maminek s dětmi do 2 let. Při svých návštěvách maminky sdílejí své mateřské slasti i strasti a děti navazují své první kontakty se svými vrstevníky.

Věra Petrželková, knihovnice

KAPLIČKA SVATÉ FILOMÉNY JE REALITA, NE POKUS

Když se podíváte na první fotografie „Toušojc“ kapličky před a po rekonstrukci máte dojem, že jsme kapličku někam přemístili. To je výsledek práce několika obětavých lidí, kteří se na této změně podíleli a kterým bych chtěl touto cestou poděkovat. Kromě jejich přispění bylo potřeba i zajištění finanční. Tady musím hned v úvodu poděkovat vedení Obce Lužany, paní starostce Věře Petrželkové a místostarostovi panu Karlu Kalčíkovi, kteří se na rekonstrukci velkou měrou podíleli. Zvlášť nákladná, ale nutná, byla úprava terénu, neboť letitý nános zeminy už bránil otevírání dveří kapličky. Odstraněním vykotlané lípy (místostarosta Kalčík), opravou a natřením fasády a opravou interiéru (paní Pavla Černá a pan Petr Wudy) byla v minulém roce celá rekonstrukce dokončena. Děkuji.

Mé díky patří také panu vikáři Karlu Plavcovi, Th.D., za zprostředkování mého setkání s plzeňským biskupem Mons. Tomášem Holubem, které vedlo až k zasvěcení kapličky Svaté Filoméně, což přispělo k oživení její památky a kaplička se stala součástí „Naučné stezky krajinou Lužan“ jako její 3. zastavení. Děkuji také fotografům panu Josefovi Kubátovi a Ing. Jiřímu Bělovi za průběžnou dokumentaci, ke které přispěl i místostarosta pan Kalčík. Můj dík směřuje k mému příteli a kolegovi panu Stanislavovi Razákovi za kovářsky zpracovaný křížek, panu Romanovi Tykalovi z Měčina za podnětné informace, panu Václavovi Kaslovi ze Zálesí, který vymaloval interiér kapličky, panu Antonínovi Fořtovi, který mi v létě pomáhá zalévat lípu, kterou jsem nově zasadil za kapličkou. Mé díky směřují do jižních Čech za pozounovým triem ve složení pan Libor Čech se synem a Jiří Pichlík za jejich vystoupení při našich setkáních u kapličky.

Osobně jsem velmi rád, že se podařilo tuto kapličku zachránit, protože byla od svého vzniku v roce 1799 významným prvkem pro duchovní život lidí v tomto kraji. Pevně doufám, že si toto poslání udrží i do dalších let.

Bedřich Zákostelecký

KAPLIČKA V ZELENÉM

Na rozcestí severovýchodně od vsi Zelené se nachází za čtyřmi starými lipami pěkně opravená barokní kaple Panny Marie, zvaná „Toušojc“. Byla postavena v roce 1799 Matějem Jánským ze Zálesí. V tomto roce se mu zde totiž zjevila Panna Maria.

Když jednou oral na svém poli, podíval se vzhůru a uviděl v ohnivém oblaku obraz Madony s děťátkem, jenž se pomalu snáší na místo, kde nyní stojí kaplička. Jakmile se obraz dotkl země, zmizel. Zjevení se stalo slavným, a tak Matěj Jánský požádal vrchnost o povolení stavby kapličky. Jeho rod se pak o ní staral až do roku 1955. Původně byla kaplička vybavena soškou Panny Marie „Zázračné“ a uprostřed čelního výklenku na straně západní pak soškou sv. Filomeny, na straně východní soškou sv. Anny. Pod nimi stál sv. Prokop a interiér kaple ještě zdobily od roku 1966 i sošky sv. Jana Nepomuckého a sv. Vojtěcha. Některé z nich však byly v listopadu 1969 odcizeny a nenávratně zmizely, včetně Panny Marie „Zázračné“. Před postavením návesní kaple Panny Marie Pomocnice křesťanů v Zeleném v roce 1889, se zde občas konaly mše svaté a další pobožnosti. Byla též zastávkou pro kněze s procesím o křížových dnech. Soškám i kapličce byly přičítány zázračné vlastnosti. Soška Panny Marie „Zázračné“ nebo též Madony Zelenské byla kopií Panny Marie Svatohorské a místní s ní také na Svatou Horu po určitou dobu putovali. K některé z těchto poutí se váže i jeden z tradovaných zázraků. Čtyři místní panny, které sošku na Svatou Horu v procesí nesly, potřebovaly vystřídat. Pocty nést „Zázračnici“ se ujaly další čtyři dívky, ale soška se začala podivně otáčet, a to až do té doby, než se zjistilo, že jedna z dívek je těhotná. Po jejím vystřídání pannou se opět uklidnila. Další zázrak náhlého uzdravení se udál těžce nemocné ctitelce Panny Marie Svatohorské již při cestě z Horšic do Zeleného. Obětovala pak do kaple dvě svíce. Žena prý ovšem brzy nato zemřela a její tělo, tři dny uložené ve světnici, vonělo kadidlem, i když tam po celou dobu nikdo nevkročil.

Panně Marii „Zázračné“ projevovaly úctu také místní ženy v šestinedělí přinášením másla do lamp s věčným světlem. Soška byla též zdobena pláštěm, ten poslední získala v roce 1913 od sester z přeštického Ústavu Školských sester de Notre Dame. Byla o něj okradena tuláky na podzim roku 1918.

Kromě jiných sošek dělala Panně Marii společníci i soška sv. Filomeny. Připomíná tak regionální rozšíření jejího kultu z centra filomenské úcty v kostele Všech svatých v nedalekém Kbelu. Sedmdesát centimetrů vysoká soška se svými atributy pochází pravděpodobně z poloviny 19. století. Do kapličky ji věnovala Filoména Jedličková z čp. 23 v Zeleném a její rod o ni pečoval a zdobil ji neustále novým oděvem, až začala ztrácet na své historické hodnotě.

Další soškou v kapli byl sv. Prokop, kterého prý nosili místní mládenci na pouť do kostela sv. Prokopa v Nezdicích. Zajímavou součástí vybavení této kapličky byly dvě černé ruce v zasklených skříňkách, podle pověsti snad z relikviáře sv. Donata a sv. Longina z některého kláštera zrušeného za josefínských reforem (i další inventář kapličky prý pocházel ze zrušených klášterů). Byly chráněny tabulkou: „Kdo ty ruce ukradne, tomu ruka upadne.“

Prostý lidový oltářík nesl donedávna kopii obrazu Panny Marie Klatovské. Kaple byla v roce 2018 opravena z iniciativy Bedřicha Zákosteleckého a dnes je zdobena fotografiemi původního zachovaného inventáře, který je od roku 2018 ve sbírkách Domu Historie Přešticka. Byl učiněn pokus o obnovu úcty ke sv. Filomeně, který byl završen 7. září 2019, kdy byla plzeňským biskupem kaple slavnostně zasvěcena právě této světici.

Luděk Krčmář – Text upraven z publikace Luděk Krčmář, poutní místa a místa zvláštní zbožnosti jižního Plzeňska na území plzeňské diecéze. Přeštice 2020 – Článek vyšel v časopise Vítaný host, podzim 2022

BEDŘICH ZÁKOSTELECKÝ

Po studiu na plzeňské konzervatoři učil v jihočeských lidových školách umění hře na klarinet. Kvůli nedostatku vhodných učebnic pro začínající klarinetisty sestavil Školu hry na klarinet, kterou vydal Supraphon v roce 1974 a děti se podle ní učí dodnes. Bedřich Zákostelecký je držitelem tří patentů na učební pomůcky a unikátní hmatovou tabulku, kterou k učebnicím pro děti sestavil. Řada jeho bývalých žáků učí na hudebních školách nebo hraje v orchestrech (Česká filharmonie, Orchestr divadla J. K. Tyla v Plzni).

Vedle hudební pedagogické činnosti začal od roku 1977 navštěvovat mistry knihařského řemesla a učit se rukodělné knižní vazbě. Od roku 1993 působil jako vedoucí ateliéru knižní vazby na katedře výtvarné kultury Západočeské univerzity v Plzni a v roce 1998 mu byl udělen titul Mistr knihařského řemesla v oboru umělecká knižní vazba. Jeho práce byly vybírány jako dary pro prezidenty Václava Havla, Václava Klause a Miloše Zemana. Unikátní byl také dar pro papeže Benedikta XVI.

V roce 2001 se přestěhoval do Přeštic a otevřel zde soukromý Ateliér knižní vazby. Je členem Unie výtvarných umělců v Plzni, Spolku Jakuba Jana Ryby a bývalým členem Spolku českých bibliofilů.

V roce 2023 uděloval poprvé Plzeňský kraj Cenu za celoživotní přínos Plzeňskému kraji. Pan Bedřich Zákostelecký získal tuto cenu, protože se výjimečně zasloužil o rozvoj našeho koutu republiky a svou celoživotní prací přispěl k jeho dobrému jménu.

Zdroj: časopis Plzeňský kraj

pokračování na další straně

KE KNIHAŘINĚ SE DOSTAL DÍKY NOTÁM NA KLARINET, TEĎ OTEVŘEL VE STRAKONICÍCH DÍLNU

Tři roky příprav, náročné stěhování letitých přístrojů a zařizování části prostor v areálu strakonického hradu na knihařskou dílnu, tedy Knihodělnu. To vše má za sebou 82letý knihař a bývalý klarinetista Bedřich Zákostelecký, který před padesáti lety začínal s řemeslem právě ve Strakonících.

Bylo to jeho přání, které si i díky synovi hodlal splnit. A tak se na konci května mohl účastnit slavnostního otevření Knihodělny, jak se nové muzeum knihařství se zařízenou a i nadále funkční knihařskou dílnou jmenuje.

Přímo na hradě také převzal ocenění od ředitele strakonického pivovaru Dušana Krankuse v projektu Řemeslo se zlatým dnem a obsahem. To si odnášejí právě řemeslníci, kteří svým celoživotním dílem pomohli uchovat jeho tradici. Ve Strakonících se tak budou i nadále vázat knihy, i když jen při workshopech pro zájemce z řad veřejnosti.

„Mám z toho velkou radost, protože lidé budou moci k řemeslu alespoň v nějaké formě přičichnout. Chtěl jsem zachovat celou dílnu, ale neuměl jsem si ani představit, v jak krásném stavu zde nakonec bude. Až mě trochu mrzí, že nebudu poblíž, i když občas přijedu některé kurzy vést,“ říká knihař, který momentálně žije v Přešticích na Plzeňsku. Ačkoliv se ve městě nenarodil, má k němu silný profesní vztah. S knihařinou zde totiž začínal, a jak tvrdí, otevřením dílny se kruh uzavírá.

„Musím ale přiznat, že jsem se v řemesle nevyučil. Když jsem ve Volyni učil hru na klarinet, sháněl jsem noty, které byly v hrozném stavu. Nechával jsem si je vázat u pana Kahovce, který mě nakonec řemeslo sám naučil, abych si mohl noty vázat i doma na kuchyňské lince,“ vypráví Zákostelecký s humorem.

Ke knihařskému řemeslu se tedy dostal díky zálibě k hudbě, zejména ke zmíněné hře na klarinet. V mládí měl také ambice jít dále studovat, což mu ale komunistický režim zakázal. „Chvilí mě to mrzelo, ale dnes vím, že nepřijetí na studia mě nakonec namířilo správným směrem. Díky tomu jsem mohl až do osmdesáti let dělat tak pěknou práci,“ líčí nadšeně.

Velkou životní ránou však pro něj byl konec s hraním na klarinet, na který musel na začátku 90. let nedobrovolně kvůli zdravotním problémům zapomenout.

„Vždycky mě to ale táhlo k tomu, být na volné noze, tak jsem se knihařině začal věnovat naplno. Dnes už se to řemeslo bohužel s internetem trochu ztrácí, dříve přitom bylo knihařství v každém městečku na jihozápadě. I proto jsem chtěl dílnu jako celek zachovat,“ vysvětluje. Právě ta se do Strakoníc velmi klikatou cestou přes Plzeň a Přeštice vrátila. I když je Knihodělna koncipovaná trochu jako muzeum, exponáty jsou pochopitelně i kvůli kurzům nadále funkční.

„Kromě nich ale chceme budoucím generacím ukázat, jak vznikala knihařská díla. Dnes se bohužel i diplomové práce dělají v copycentrech. Dílnu jsme zařídili tak, aby zvládla celokoženou vazbu se vším všudy,“ ujišťuje Bedřich Zákostelecký.

Autor: Michal Bělský

Zdroj: <https://www.idnes.cz/ceske-budejovice>

Jsou za námi dvě divadelní sezóny, kdy naši starší občané mohli využít služby Divadla J. K. Tyla v Plzni a zakoupit si vstupenku na vybrané představení. Dopravu hradil OÚ Lužany. Několika zájemcům jsme již umožnili navštívit velice pěkná představení dle jejich výběru.

I v letošní divadelní sezóně jsou na výběr 4 představení:

6. 10. 2024 Malý princ – Jiří Pokorný

Baletní představení na Nové scéně hledí na svět očima dítěte předtím, než se stalo dospělým. Pohledem autora, jehož princ otevřel své srdce právě před osmdesáti lety, v době válečné krutovlády.

Vstupné 290 – 350 Kč

3. 11. 2024 Jesus Christ Superstar – Tim Rice / Andrew Lloyd Webber

Rocková muzikálová legenda konečně v Plzni! Nechte se i vy uchvátit fenomenálním dílem, které dosud nadchlo miliony diváků několika generací po celém světě.

Vstupné 430 – 750 Kč

11. 1. 2025 Candide – Leonard Bernstein

Známý americký skladatel, dirigent a zanícený propagátor hudby Leonard Bernstein je také autorem jedné opery a několika muzikálů, z nichž West Side Story patří k tomu nejlepšímu, co kdy bylo v tomto žánru vytvořeno. Ve stínu slavného muzikálu je však neprávem i Candide, napsaný podle Voltairovy povídky.

Vstupné 290 – 350 Kč

15. 2. 2025 Pět malých prasátek – Agatha Christie

Kdo tehdy vraždil? Byl odsouzen skutečný vrah? Pozoruhodná dramaturgie (1960) známého románu Pět malých prasátek, v níž mladá žena Carla hodlá očistit jméno své matky.

Vstupné 280 – 400 Kč

Představení se mohou zúčastnit pouze senioři, případně s nesením jako doprovodem. Pokud budete mít zájem o některé z těchto představení, zajistěte si vstupenky na obecním úřadu.

OBCE POHÁDKOVÉ

Na webových stránkách

<https://www.obcepoahadkove.cz/kategorie/33454-luzany/>

naleznete nabídku výrobků se symbolikou Lužan, např. trička, zástěry, tašky, batohy, podtácky, ale i různé deskové hry nebo hrací karty.

OCHOTNICKÝ KROUŽEK

Ochotnický kroužek ani v první polovině roku 2024 nezháležel a hned po Novém roce se pustil pilně do práce. Nejdříve bylo nutné dostudovat hru *Dívčí válka* tak, aby ji členové mohli odehrát na setkání rodáků v květnu. Zkoušky, které probíhají pravidelně už přes třicet let vždy ve čtvrtek, se nesly ve veselém duchu, protože mnohé texty už herci znali z dřívějšího uvedení hry v letech 2008 – 2009. Někteří se ani na scénář nemuseli dívat, a už jim to automaticky naskakovalo. A v tomhle případě nemyslíme postavu němého Okova :-). Pro znovuvvedení bylo nutné jen dokreslit jednu kulisu a mohli jsme se v plné parádě předvést. Divadelní představení, které mělo být součástí odpoledního programu pro rodáky, ale nebylo jediné, do kterého se divadelníci pustili. Protože v loňském roce nechali ušít nové kroje, chtěli se i oni ještě jednou, jako „omladina“ obléct a zatančit si Českou besedu. Nápad kulturního překvapení pro rodáky byl na světě a k jeho dokonalosti bylo zapotřebí oslovit skutečnou lužanskou omladinu, která doplní chybějící počet tanečníků. Protože Česká beseda je vždycky nejhezčí, pokud se tančí ve čtyřech kroužcích. Společně s mladými se začali ochotníci scházet každou neděli a postupně nacvičovali a pilovali toto předtančení. Nacvičili ještě příchod tanečníků a jejich odchod a vše bylo pro naše rodáky přichystáno.

Před setkáním rodáků provedli ochotníci ještě brigádu na umytí oken v kulturním domě a vyprání záclon. V sobotu 25. 5. 2024 od 17,00 hodin uvedli nastudovanou hru *Dívčí válka*, která se setkala mezi přítomnými s velkým ohlasem a hra se, soudě podle reakce přítomných, velmi líbila.

Pak si dali chvíli volnou zábavu a na 20. hodinu se připravili spolu s místní mládeží na to, aby všem těm, kteří se Staročeských májů v Lužanech nemohli nebo nemohou zúčastnit, představili tanec *Česká beseda*, který k lužanským májům už neodmyslitelně patří. Všichni zúčastnění chtěli také rodákům ukázat, že v naší malé obci perfektně fungují vztahy mezi „staršími“ a „mladšími“, že prostě mezi nimi neexistují generační rozdíly a dokáží se domluvit na spoustě krásných věcí a společně se i bavit. Beseda měla úspěch, následovalo společné focení a to už měli všichni před sebou jen volnou zábavu, kterou si náležitě užili do pozdních nočních hodin.

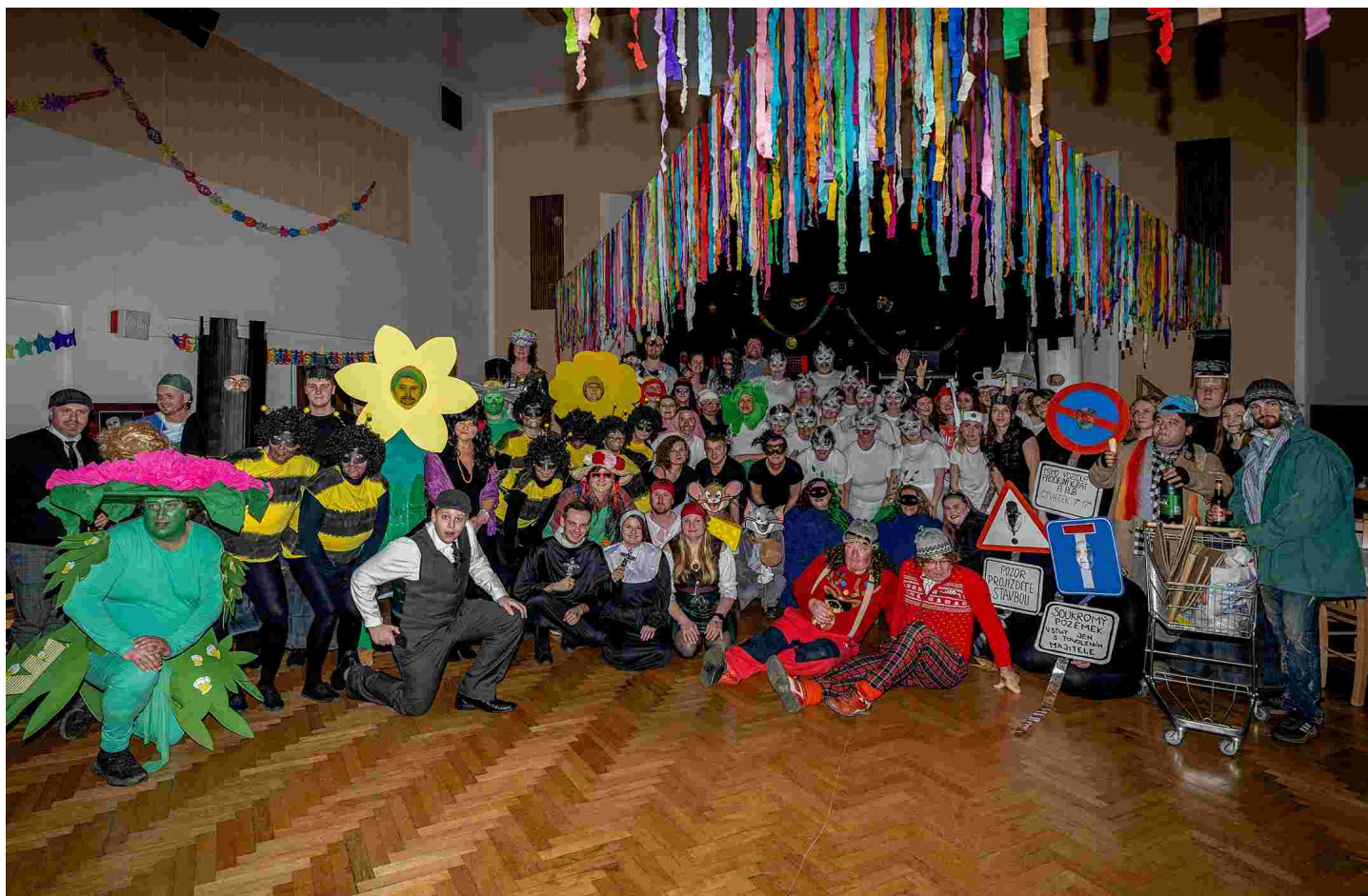

Píšeme tady již o květnu a setkání rodáků, ale začátek roku byl pro ochotníky ještě náročnější. Bylo třeba připravit divadelní bál, přichystat si kostýmy a převleky a nabídnout spoluobčanům skvělou zábavu, která doprovází každý divadelní bál. Ten se uskutečnil v pátek 23. 2. 2024 v sále Kulturního domu v Lužanech. Na parketu se zhruba do 21,00 hodin, kdy je vždy naplánováno defilé masek, scházely nejrůznější převleky, týmové masky i masky jednotlivců. Každý svým nápadem přispěl i letos k pestré škále nejrůznějších masek. Nechyběla tradiční kulturní vystoupení některých skupin. Kromě oceněných masek jsme mohli na sále vidět *Ozáka*, *bezdovovce*, *Asterixe*, *kominíka se čtyřlístkem*, *květinové děti*, atd..... Celým večerem nás doprovázela *Přeštická šestka*, osvědčená kapela, která nikdy nezklame a udělá bezvadnou atmosféru celého večera. A jaké bylo letošní umístění masek?

OCHOTNICKÝ KROUŽEK

pokračování z minulé strany

1. labutí jezero
2. květiny a čmeláci
3. šachy
4. reklama Penny
5. dopravní značky
6. borůvky

Vtipně jsme si po jarní informaci o tom, že se na rybníce usadilo velké množství labutí, říkali, že když na bále viděly tak dobře rostlé labuť, že si to mezi sebou pověděly, jak se jim tady dobře povede, a přiletěly k nám do vsi :-)

Další akcí, kterou pro místní i přespolní návštěvníky ochotníci připravili, bylo divadelní představení České nebe. Ne, nenastudovali novou hru, ale pozvali spřátelené ochotníky z Vřeskovice, kteří tuto hru Divadla Jára Cimrmana přivezli do Lužan. Představili se nám v sobotu 23. března 2024 a dle návštěvníků se jim nastudování této hry velmi povedlo.

Další akcí, kterou spolu s mládeží pořádají pro naše nejmenší děti, je oslava Dne dětí. Společně vymysleli téma, kterým byla staročeská řemesla. Bohužel počasí, které slibovalo déšť a zase déšť, nedovolilo, aby se tato akce tradičně uskutečnila na hřišti TJ Sokola Lužany. Přemístili jsme se tedy operativně do sálu kulturního domu, kde děti obcházely jednotlivá stanoviště a plnily připravené úkoly. Za každý úkol pak obdržely odměnu. Poděkování patří SDH Lužany, který finančně přispěl na konání této akce.

Před prázdninami uskutečnili ochotníci velkou brigádu na úklid divadelních šaten a naposledy se sešli v čtvrtek 20. června a to při společném posezení v Přešticích, kde se hodnotil nejen uplynulý půlrok, ale spřádaly se plány na akce a vystoupení po divadelních prázdninách.

Na závěr nám dovolte, abychom vás pozvali na reprízy Dívčí války, které se budou konat 8. 9. v Borovech, 2. 11. v Příchovicích a 16. 11. v Někmiří. Samozřejmě vystoupíme i v Lužanech, abychom místní „nerodáky“ neochudili o divadelní zážitek :-)

Členové ochotnického kroužku vám přejí příjemný prázdninový čas.

Za ochotnický kroužek Věra Petrželková

SDH LUŽANY

Letošní rok začal hasičům tradičně – hasičským balem, na kterém nás tentokrát bavila kapela SKALANKA. Účast na prvním letošním bále byla poměrně hojná. Tentokrát se nám sešlo poměrně velké množství cen do tomboly. Nakonec se nám díky obětavosti pořadatelů podařilo téměř všechny prodat. Zisk z hasičského bálu do pokladny sboru činil 18.193 Kč. Únor a březen byl na akce poměrně skoupý, v podstatě se nic zvláštního nedělo. V dubnu jsme provedli sběr železného šrotu, abychom měli na blížící se setkání rodáků v obci uklizeno.

V měsíci květnu jsme i my začali s přípravami na setkání rodáků. V hasičské zbrojnici jsme provedli úklid pod přístřeškem a na nádvoří. Následně naše členky uklidily i vnitřek hasičské zbrojnice. Pro návštěvníky jsme v zasedací místnosti připravili výstavku kronik, diplomů a historických fotografií. Během dne otevřených dveří 25. 5. 2024 byly rovněž promítány fotografie na nově instalované televizi, kterou jsme si do hasičské zbrojnice zakoupili koncem roku 2023. Návštěvníků se sešlo poměrně hodně, podle zápisů v návštěvní knize asi 90. Zmíněná televize je určena nejen k volnočasovým aktivitám členů, ale bude také sloužit při výuce členů výjezdového družstva. V rámci setkání rodáků jsme pro návštěvníky připravili i naši opravenou koněpřežnou stříkačku.

Velmi náročný pro nás byl 8. červen. Dopoledne starosta a místostarosta sboru navštívili slavnostní schůzi ve Skočicích, kde ten den probíhaly oslavy 120. výročí založení tamějšího sboru. Po obědě jsme vyrazili do Skočic na okrskovou soutěž. Samozřejmě jsme před soutěží několikrát potrénovali, abychom neudělali ostudu. Tentokrát

neprobíhaly běhy na 100 metrů s překážkami, protože vzhledem k předcházejícímu nejistému počasí hrozilo na překážkách nebezpečí úrazu. Proto se zástupci okrsku dohodli na provedení pouze požárního útoku, a to 2 pokusy.

Družstvo našich žen tentokrát soutěžilo ve své kategorii osamoceno, protože jejich tradiční soupeřky z Kucín na soutěž nedorazily. I tak se jim povedl požární útok v dobrém čase, který rozhodně nebyl na soutěži nejhorší. Tak si vlastně svoje jisté prvenství zasloužily.

V kategorii mužů soutěžilo šest družstev. První místo si zasluženě skvělým výkonem vybojovali muži ze Skočic, kteří tentokrát nenechali nic náhodě a důkladně se na soutěž připravili. Druhou pozici obsadili naši muži. Již dříve jsme, v rámci dobrých sousedských vztahů se Skočicemi, slíbili, že přivezeme a předvedeme na jejich výročí naši koněspřežnou stříkačku. Slib jsme splnili a s pomocí koňského spřežení Pavla Bezděka jsme dorazili do areálu hasičů ve Skočicích a předvedli se stříkačkou ukázkou hašení ohně stejně tak, jak se likvidoval požár před 100 a více roky. Ve Skočicích jsme se také poprvé představili v našich zbrusu nových historických uniformách, které pro nás ušila Markéta Seidenglanzová (Vránková) a rovněž jsme se poprvé divákům předvedli v historických přilbách, které pro nás na 3D tiskárně vytvořil Ing. Josef Havránek.

Představením koněspřežné stříkačky tento den rozhodně neskončil. Ze Skočic jsme se urychleně přesunuli do hasičské zbrojnice v Lužanech, kde jsme se sešli na oslavě narozenin našeho dlouholetého starosty Josefa Křena.

Členové výboru si pro p. Křena přichystali hezký dárek a s hasiči v historických uniformách se na bryčce p. Bezděka projel po okolí Lužan.

O týden později, 15. června, se čtyřčlenná delegace z našeho sboru rozjela do Telče, kde se konalo celostátní setkání historických hasičských praporů u příležitosti 160. výročí založení prvního českého hasičského sboru. Akce se konala za přítomnosti starostky Hasičů Čech, Moravy a Slezska p. Moniky Němečkové, předsedy Senátu České republiky Miloše Vystrčila, hejtmana kraje Vysočina a mnoha dalších významných hostů. Z našeho sboru přijeli do Telče Josef Černý, starosta Krajského sdružení hasičů Plzeňského kraje, Libor Bláha, který nesl prapor našeho krajského sdružení, Václav Petrželka st. s praporem lužanského sboru a členka výboru Hana Lindnerová. Do Telče jsme se vypravili autem od Firmy TOYOTA, které nám zapůjčil p. Luboš Dolák. Ten mimo jiné také poskytl sponzorský dar na loňské oslavy. Obdrželi jsme stuhu a jsme rádi, že jsme na náměstí v Telči nesli jeden ze 694 přítomných praporů.

Dne 20. června členové výjezdové jednotky Libor Bláha a Daniel Horák přichystali prohlídku naší hasičské zbrojnice pro děti ze Základní školy Lužany a Skočice v rámci akce „Ochrana člověka za běžných a mimořádných situací“. Ukázali jim naše zásahové vozidlo, techniku a vybavení, které naše výjezdová jednotka používá a nechali je mimo jiné svinovat hadice, aby poznaly, že „hasičina je občas dřina“. Toť zatím vše, snad jsem na nikoho a na nic nezapomněl a už se, stejně jako vy, těším na prázdniny, kdy si užijeme všichni zasloužený klid.

Václav Petrželka st., starosta sboru

JOSEF KŘEN „80“

Jak již bylo zmíněno v článku, dne 8. 6. 2024 oslavil pan Josef Křen 80. narozeniny. Myslíme, že je to vhodná příležitost pro uvedení pár informací z jeho hasičského působení.

Členem Sboru dobrovolných hasičů v Lužanech je od roku 1958. Již od svých osmi let byl členem žákovského družstva, poté přestoupil do družstva dorostu a od roku 1965 byl členem družstva mužů.

V letech 1958 – 1959 a 1976 se aktivně účastnil přestavěb hasičské zbrojnice v Lužanech. Dvě volební období byl členem tehdejšího federálního výboru Svazu požární ochrany. Po několika volebních obdobích byl členem výkonného výboru Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska okresu Plzeň – jih. V Lužanech vykonával několik volebních období funkce velitele a poté starosty sboru. Rovněž působil několik volebních období v okrsku Přeštice. V současné době je stále aktivním členem našeho sboru, pravidelně se účastní výborových schůzí a akcí sboru. Je čestným velitelem a čestným starostou našeho sboru. Od r. 2004 je nositelem nejvyššího hasičského vyznamenání „Zasloužilý hasič“.

Prejeme do dalších let hodně zdraví.

Hasiči Lužany

KDYŽ SE SEJDEM PŘI MUZICE...

Že to teď v naší obci žije, není třeba připomínat. Dovolte, abych pár řádků v Lužanském občasníku věnoval hudebnímu tělesu, které se nazývá „Lužanská kapela“. Toto hudební uskupení hraje už dlouhou řádku let. Chlapi se zkrátka sešli v hospodě, dali nějaké to pivo, vytáhli nástroje, zahráli si a zapívali při různých příležitostech, jako pobálové posezení, nádivková, nebo jenom tak pro radost. Zlom nastal před 2 lety, kdy nás oslovily členky kulturní komise při OÚ Lužany, zda bychom nezahráli na Setkání seniorů v Lužanech. Tuto výzvu jsme přijali, protože jsme věděli, že se účastníci většinou dlouho

na posezení nezdrží. Do osmi jsme doma, říkám si. Jaké bylo naše překvapení, když ani v pozdních večerních hodinách se stále nikdo neměl k odchodu, zpívali a zpívali, a nám pomalu docházel repertoár, již tak dosti skromný. Tak zase, písniček známe hodně, ale ne všechny jsou hratelné pro veřejnost před 22. hodinou. Zřejmě se naše představení líbilo, protože další rok jsme byli osloveni znovu. Bylo ale třeba vymyslet název kapely, aby to na plakátech nějak vypadalo. Inu, dali jsme v hospodě hlavy dohromady a název Lužanská kapela byl na světě. Jako Lužanská kapela jsme odehráli již druhé (tedy vlastně tradiční) Setkání seniorů. Máme za sebou několik veřejných vystoupení, např. 70. narozeniny, 80. narozeniny... Dokonce máme svůj fanclub, a budeme v lužanském kalendáři pro rok 2025...

Ale ze všeho nejvíce se těšíme, až se sejdeme v lužanské hospůdce, vytáhneme nástroje a spustíme v lidovém rytmu.

Takže přátelé, až se zase „sejdem při muzice“, věřím, že si pěkně zazpíváme, zahrajeme, ochutnáme od každého něco dobrého a popijeme dobrého piva od Libora a Terezky.

Kapelník

ZPRÁVA O ČINNOSTI SDH DLOUHÁ LOUKA

Přátelé a příznivci SDH Dlouhá Louka, doufám, že se vám všem daří skvěle. Teplé počasí, které konečně dorazilo i do našich končin, přímo vybízí k vodním radovánkám, návštěvám zahrádek a povalování. Rád bych zmínil, že sice v nadpisu je zmíněna „činnost SDH“, ale velké části akcí na Dlouhé Louce se účastní i nečlenové SDH, za což jim patří velký dík.

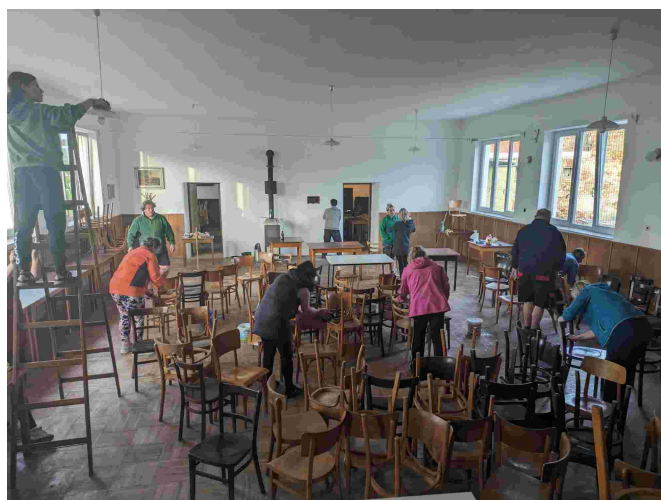
Jelikož první akce v kulturním domě byly plánovány už na konec února, nebylo času nazbyt a hned po vystřízlivění ze silvestrovských radovánek se započalo s pracemi na pánských záchodech a bývalé knihovně (nynějším skladu). Vzhledem k dlouhodobě působící vlhkosti bylo nutno odstranit původní omítky, vybourat zrezivělá futra a nahradit novými. V půlce ledna se práce na chvíli přerušily kvůli mrazivému počasí, kdy po pár letech zamrzl rybník i koupaliště a tedy bylo možno uspořádat přátelské hokejové klání. Dlužno dodat, že vzhledem k netrénovanosti a neohrabanosti některých účastníků je zázrakem, že se nikomu nic nestalo a jediná újma bylo několik ztracených puků a pár naražených zadnic.

Jakmile teploty opět vystoupaly nad bod mrazu, mohlo se pokračovat, a již koncem února byly hotové všechny hlavní práce. Zbývalo už jen vyspravit a vymalovat sál, což

jsme z časových důvodů svěřili profesionálům. 16. března proběhlo vypouštění a čištění koupaliště, tradičně s hojnou účastí členů i příznivců. Po předchozí domluvě se zástupcem Rybářského svazu jsme v rámci akce provedli i vytažení padlého stromu z rybníka. Ačkoliv to původně vypadalo jednoduše, bylo nutno strom ve vodě rozřezat a ani potom se nepodařilo vytažení vlastními silami provést a byla povolána těžká technika (traktor), s jejíž pomocí se dílo konečně (a za potlesku všech) povedlo. Po skončení prací jsme zhodnotili stav koupaliště a hasičské zbrojnice. Na obou se podepsal zub času, stav chodníků a zábradlí byl havarijní, do zbrojnice zatékalo. Díky iniciativě Obce Lužany byl proveden zápis problémových věcí a bylo požádáno o dotaci na provedení nutných oprav.

Na jaře vždy provádíme úklid po obci, ale protože jsme se neshodli na termínu, proběhly v dubnu hned 2 brigády během jednoho týdne – první parta se postarala o generální úklid kulturního domu, mytí oken, vytírání, revize a mytí židlí, stolů a další drobné práce. Druhá parta si vzala na starost údržbu zeleně na točně, úklid pergoly, ostříhání keřů a vypletí záhonků. Tímto byla oficiálně zahájena sezona a vše bylo připraveno na Pouťovou zábavu a další akce.

30. dubna jsme společně stavěli Májku, kolem pergoly se sešla spousta sousedů, dětí, starších i mladších, opékali jsme buřty, klobásy, sýry – pivo a víno teklo proudem. Možná i díky poměrně teplému počasí se podařilo Májku letos uhlídat, za což vděčíme nejtvrděmu jádru SDH – sice už to není omladina, ale vydrželi a za rozbřesku, v 5:24, nám přišla fotka celého týmu hlídačů se stojící Májkou.

4. května se na Dlouhé Louce konala Pouťová zábava, která se velmi povedla, sál byl plný, obsluhy za barem se ujal tandem Libor Bláha a Baruška Kozinová, kteří svěřenou úlohu opět zvládli na výbornou, všichni byli spokojeni a patří jim za to velký dík. Plánování zábavy nám trochu zkomplikovalo odřeknutí původně domluvené kapely. Trn z paty nám vytrhli naši kamarádi z kapely Žužlan z Lužan, kteří byli ochotní nám na pouťové zahrát, i když to bylo téměř na poslední chvíli. Moc díky, kluci! Vyřídili jsme se důkladně, skákalo se před pódiem, na pódiu a nakonec i z pódiá. Prostě vydařená zábava...

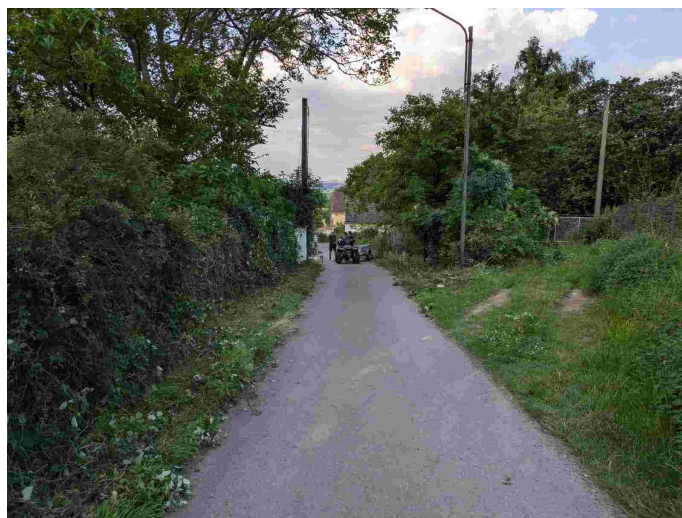
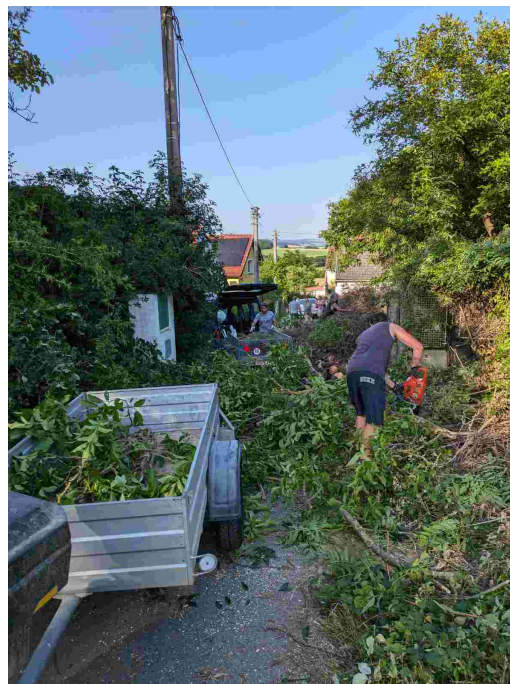
V průběhu května jsme se dozvěděli, že dotace, o které jsem psal výše, byla schválena a tedy mohou začít práce na koupališti a hasičské zbrojnici. Původní plány se mění za běhu – vzhledem ke stáří nádrže a absenci jakýchkoliv plánů se vyskytují neočekávané problémy, které se daří díky vstřícnosti realizační firmy řešit za pochodu. Zejména se jednalo o odtokové a přítokové svody, propadlé zábradlí. Tedy asi to ještě nějakou chvíli potrvá a část okolí požární nádrže vypadá poměrně neutěšeně, za což se omlouváme. Nicméně nádrž samotná je v provozu, včetně toalet a je připravena přivítat příznivce slunění a mokrých sportů. Věřím, že ti největší „kostlivci“ jsou již vykopáni a nyní již konečně dojde k pokládce dlažby a během léta bude vše hotovo.

Přeji vám krásné a slunečné prázdniny, na podzim (9. 11. 2024) jste všichni zváni na Rockový bál na Dlouhé Louce. Ať se vám všem daří !

Robert Šimonovský
starosta SDH Dlouhá Louka

1. června proběhl na Dlouhé Louce Dětský den. Vzhledem k deštivému počasí se celá událost odehrála v sále kulturního domu, kde byly pro děti připraveny různé atrakce, diskotéka a karaoke. Dospělí dětem venku opekli buřty, maminky napekly buchty a děti za úspěšné splnění úkolů dostaly balíčky s drobnými dárky. Hlavní organizace se chopili maminky a tatínkové zúčastněných dětí a navzdory počasí si všichni akci užili, děti poskakovaly na pódiu až do večerky.

Poslední akcí tohoto půlroku bylo prořezání a uklizení ulice „pod transformátorem“. Vzhledem k nekontrolovanému bujení keřů a stromů došlo k omezení průjezdu ulic. Prvotní akutní zásah provedla JSDH Lužany, kdy byl zajištěn průjezd pro popelářské vozidlo. Nicméně bylo třeba odklidit větve, provést důkladný prořez a odstranit i porosty, které potenciálně zasahovaly do elektrického vedení. Akce se povedla na výbornou, sešlo se nás dostatek a ulice nyní vypadá o mnoho lépe.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se účastní akcí SDH Dlouhá Louka, za práci, ochotu a dobrou náladu. V dnešní době není práce dobrovolníků úplně běžná věc a tak si osobně vážím každého, kdo obětuje svůj volný čas a přiloží ruku k dílu. Myslím, že výsledky našeho snažení jsou vidět a všechny nás těší, že se na společných akcích setkáváme – ať už pracovních, či zábavových. Obrovský dík patří Obci Lužany, Obecnímu úřadu v Lužanech, paní starostce a místostarostovi za podporu a čas. Bez toho bychom věci, které v tomto příspěvku zmiňuji, asi těžko realizovali.

ŽIVOT V LUŽANSKÉ ŠKOLE

Základní škola

Také ve druhém pololetí školního roku jsme plnili aktivity v rámci projektu Lužany JAK v Operačním programu Jan Amos Komenský. Jednou z aktivit byl projektový den mimo školu na **Naučné stezce Bijadla** v Merklíně ve středu 27. března 2024 nebo projektové dny ve škole **V mraveništi, Nakupujeme, Bedřich Smetana**. Další aktivity projektu jsme plnili v kroužku **Badatelský klub** se zaměřením na robotiku, programování, techniku a přírodní vědy.

Tři hodiny zážitkové prevence pro lepší zvládnání vrstevnických konfliktů, to bylo páteční velké dobrodružství s programem **Dobronauti** 9. května 2024 také v rámci projektu Lužany JAK. Z tajného videovzaku od Agenta Blacka se žáci dozvěděli o svém úkolu. Vydali se proto vyřešit jednu těžkou MISI. Jejich společným cílem bylo poradit kamarádům, jak konflikt řešit, aby si nikdo z dětí neodnesl žádná zranění na duši a situace byla zachráněna. V závěru společné týmové práce žáci objevovali, co jim samým i jejich spolužákům pomáhá zvládat stresové situace. Společně diskutovali o možných situacích, ve kterých by se mohli ocitnout, a společně hledali strategie, jak reagovat a hledat pomoc. Důraz byl kladen na povzbuzení vzájemné podpory, respektu a empatie mezi žáky.

V pátek 10. května 2024 žáci 3. – 5. ročníku navštívili v rámci projektu **Zlaté české ručičky** Základní školu ve Švihově. Celé dopoledne se žákům věnovaly paní učitelky při výtvarné výchově trochu jinak. Tématem byla canisterapie a průvodcem pes Vilda. Žáci hledali v encyklopedii plemena psů, potom dostali umělé šablony psů, které měli složit a spojit ozdobným stehem. Nakonec dostali omalovánky různých plemen psů, které vybarvovali a pes Vilda jim na obrázky otiskl na památku tlapku.

Prevažně „páťáci“ z horšické, lužanské, skočické, dolnolukavické a renečské školy se 16. května 2024 potkali ve škole v Řenčích. Bylo to první z několika plánovaných setkání v rámci projektu **Den v jiné škole** Místního akčního plánu rozvoje vzdělávání IV Blovicko a Přesticko – MAP IV. Milým uvítáním zde bylo vystoupení žáků školy na téma šachového turnaje a pak už se děti ze všech škol rozdělily do šesti týmů, které se postupně vydaly lesem na Knížskou skálu a cestou plnily rozličné úkoly. Po pár minutách už nebylo poznat, kdo z které školy přijel, protože v týmech pracovaly děti společně, smály se, podporovaly... Na konci trasy čekal pan Leoš Kastner, režisér historického filmu *Zbojník*, který děti provedl osadou a vyprávěl i zážitky z natáčení. A protože za plnění úkolů mohl každý obdržet dukátky, bylo nasnadě je za něco směnít... tombola byla připravena! Překvapením bylo závěrečné losování – symbolicky o krásný dřevěný meč! Dobrá nálada nechyběla ani při opékání vuřtů u ohýnku, zhodnocení splněných úkolů, focení a fotbálku.

Děti byly nadšené, že nás i letos 28. května 2024 opět navštívila spisovatelka **Petra Braunová**. Vyprávěla nám o nové knize Panenky z ku-ku-kuřice. Zodpověděla dětem jejich dotazy. Na závěr přečetla ukázky ze své nové knihy.

Ve čtvrtek 30. května 2024 jsme jeli na školní výlet na **zámek Kozel**. Prohlédli jsme si zámecký park i celý zámek. Všem se líbila výstava draků. Počasí nám sice neprálo, ale výlet si všichni užili.

Olympiády v anglickém jazyce pořádané Kulturním a komunitním centrem Přeštice dne 4. června 2024 se zúčastnilo 5 žáků naší školy.

V kategorii žáků 3. ročníku se umístili oba účastníci na předních místech:

Štěpán Himmel – 1. místo

Eliška Havránková – 3. místo

V kategorii žáků 4. ročníku získali žáci tato místa:

Eliška Sedláčková – 1. místo

Vít Fencel – 3. místo,

Lenka Lešetická – 10. místo z 30 účastníků.

Všem jsme ve škole popřáli a máme radost, že tak výborně reprezentují lužanskou školu.

Stejně jako řidiči aut chodí nejprve do autoškoly, hodí se i dětem-cyklistům dobrý trénink. Na **dopravním hřišti** si mohou procvičit pravidla provozu i zručnost jízdy. Ve čtvrtek 6. června 2024 se žáci již podruhé v tomto školním roce vydali na dopravní hřiště do Blovic. Kromě teorie v učebně si vyzkoušeli prakticky jízdu na kole, oživilo si znalost dopravních značek, projížděli křižovatkami, uplatnili své znalosti dopravních předpisů pro cyklisty

i pro chodce. Oba žáci pátého ročníku získali průkaz cyklisty.

V sobotu 17. června přivítaly dívky druhého, třetího a čtvrtého ročníku v lužanském zámku nové občánky.

Další akcí v rámci projektu Den v jiné škole Místního akčního plánu rozvoje vzdělávání IV Blovicko a Přešticko - MAP IV byl **Sportovní den v ZŠ Skočice** v úterý 18. června 2024. Žáci obou škol závodili v disciplínách běh 50 m, hod míčkem a skok do dálky.

Děti ze Skočic v doprovodu paní učitelek nám návštěvu oplatily ve čtvrtek 20. června 2024.

Žáci plnili úkoly na téma **Ochrana člověka za běžných a mimořádných situací**. Na sedmi stanovištích rozmístěných na školní zahradě, v areálu hasičské zbrojnice a na víceúčelovém hřišti plnily skupiny žáků úkoly ze zdravotní péče, první pomoci, znalosti integrovaného záchranného systému. Pan Libor Bláha, velitel lužanských dobrovolných hasičů, ukázal všem vybavení hasičského auta, provedl je prostory požární zbrojnice, pod jeho vedení si všichni vyzkoušeli rozbíjení požárních hadic. Paní Martina Lešetická jim předvedla na figuríně masáž srdce a umělé dýchání. Na dalším stanovišti pracovala paní Michaela Tomanová, kde malí záchranáři pokračovali v nácviku poskytnutí první pomoci a zkusili si obvázat zranění pod jejím dohledem.

Všem třem rodičům našich žáků děkujeme.

V pátek 21. června 2024 byli žáci 1. ročníku pasováni na čtenáře při **Slavnosti slabikáře**. Prvňáčkové museli luštit slovní přesmyčky, uhodnout pohádkové postavy, přečíst úryvek článku ze Slabikáře a složit slib Řádu čtenářského.

V úterý 25. června navštívili žáci 5. ročníku Základní školu Josefa Hlávky Přeštice, aby poznali prostory školy Na Jordáně, kam začnou chodit od září do 6. ročníku. Žáci devátého ročníku si pro ně připravili zábavné dopoledne.

Ve čtvrtek 28. 6. 2024 jsme přivítali nové spolužáky a rozloučili se s žáky 5. ročníku.

Jsmo moc pyšní na všechny naše předškoláky, na cestu, kterou během let v mateřské škole ušli... stejně na naše páťáky... úsměvem na rtech je posíláme do dalších školních let a přejeme jim hodně štěstí v životě!

Se školním rokem 2023/24 jsme se slavnostně rozloučili v pátek 28. června 2024 a všichni se s očekáváním nových zážitků a dobrodružství těší na letní prázdniny.

Školní družina

Po vánočních prázdninách jsme se v plné síle vrátili také do školní družiny. V lednu se děti zabavily především hračkami, které do družiny přinesl Ježíšek. Kromě nich mají ale stabilně k dispozici velké množství hraček, společenských a karetních her i výtvarného materiálu. Kromě her a tvoření si děti rády staví úkryty z velkých pěnových dílků, děvčata si s oblibou hrají na obchod či školu, kluci zase hojně využívají silnicový koberec a rádí s autíčky.

Ve školní družině probíhal celoroční program **Rok s usměváčky**. Žáci se snažili nasbírat 11 usměváčků do celodružinové sběrací karty. Za svou snahu byli na závěr roku odměněni; velká část z dětí totiž opravdu všechny usměváčky dokázala nasbírat.

V kroužku **Spolu od začátku** podpořeném z projektu Lužany JAK se žáci 1. a 2. ročníku seznámili nenásilnou a hravou formou se základy informačních technologií. S těmi budou ve vyšších ročnících hojně pracovat, proto je dobré, když se učí základům již v raném věku. Postupně jsme pracovali se stolními i přenosnými počítači, ozoboty, Bee-Boty a Blue-Boty, luštili jsme Morseovu abecedu, programovali robota Botleyho, četli s Albi tužkou nebo jsme pracovali s magnetickou stavebnicí. Na počítačích žáci zvládají základní uživatelské funkce, ale vyzkoušeli si třeba i úpravu fotografie. Rádi na počítačích také malovali a hráli matematické hry na procvičování. Věřím, že na tyto základy žáci naváží v rámci Badatelského klubu, kde budou od třetího ročníku pracovat s moderními technologiemi. Jednu z hodin kroužku jsme věnovali také 3D tiskárně. Detailně jsme si ji představili, ukázali si její funkce a jednotlivé komponenty. V programu tinkercad jsme si poté společnými silami vyzkoušeli navrhnout vlastní klíčenku. Každý žák si následně vybral barvu a už jsme sledovali samotný tisk. Díky tomu mají žáci na památku osobní klíčenky se svými jmény a nejrůznějšími ozdůbkami.

Činnost školní družiny je rozčleněna do tematických okruhů, které vždy korespondují s daným časovým a ročním obdobím. Nedílnou součástí jsou samozřejmě i sportovní aktivity a každodenní pohyb na čerstvém vzduchu. Pravidelně se pouštíme i do větších akcí nad rámec běžného chodu.

První takovou akcí ve 2. pololetí byl **maškarní bál**. Žáci se i letos těšili na maškarní rej a převlékání do nejrůznějších masek. V odpoledním programu nechyběl tanec, soutěže a hlavně oblíbená „židličková“. Všichni jsme se výborně bavili.

Nezaháleli jsme ani při špatném počasí, jedno z deštivých odpolední jsme věnovali stopovačce v prostorách školy a zahráli si pátrací hru „Po stopách detektiva Fouska“. Děti při ní ve skupinkách odpovídaly na otázky a pomocí správných odpovědí získávaly písmenka do šifry. Detektivní záhadu nakonec všichni žáci vyřešili a zasloužili si diplom i drobnou odměnu.

Moc jsme se těšili na příchod jara, a celí nedočkaví jsme mu šli naproti. A to rovnou pěšky do Nezdic, kam jsme s sebou v den jarní rovnodennosti vzali Moranu a vhodili ji tam do řeky Úhlavy. Její cestu po proudu jsme sledovali při zpáteční cestě. Zima se nám sice ještě vrátila, ale tento den nám počasí opravdu přálo a procházka do Nezdic se nám vydařila.

Pilně jsme se připravovali na Velikonoce. Před velikonočními prázdninami jsme si vyhlásili soutěž o nejlepší velikonoční zápich. Děti nadšeně tvořily a rády také hlasovaly pro ten nejpovedenější.

Na konci dubna jsme jeli autobusem do Přeštic a vydali se do tamní knihovny, protože jsme byli vyzváni k převzetí ocenění pro žáky 1. a 2. ročníku, kteří měli v knihovně vystavené společně výtvarné dílo s názvem „Strašidla z Lužan“. Kromě toho nás paní knihovnice Jindřiška

Červená provedla odděleními knih pro děti i dospělé a celkově nás seznámila s chodem knihovny. Poté jsme měli možnost prohlédnout si knihy i hry v dětském oddělení. Odpoledne jsme strávili v příjemném prostředí, a některé z dětí jistě knihovnu navštíví i v budoucnu.

Poslední dubnový den patřil čarodějnicím po celé republice, nejinak tomu bylo i u nás v družině. Zahráli jsme si totiž čarodějnickou stopovací hru „Případ pro lovce čarodějnic“. Vzhledem k velkému horku se celá stopovačka uskutečnila na dětském hřišti, kde žáci dohledávali čarodějnice a skládali jejich jména. Na závěr byl lovcům odměnou zmrzlinový kornout. Všichni jsme prožili příjemné, ač velmi teplé odpoledne.

Nezapomněli jsme oslavit ani Den dětí, v tomto školním roce jsme absolvovali „Cestu kolem světa“. Děti na víceúčelovém hřišti cestovaly po jednotlivých kontinentech a na každém z nich plnily hned dva úkoly. Jeden pohybový a druhý vědomostní. Žáci se pustili do plnění s vervou a brzy se jejich mapky světa, se kterými do soutěže vstoupili, zcela zaplnily. Za to si vysoutěžili drobnou odměnu.

Ještě před koncem školního roku jsme se rozhodli provést úklid obce. Vyzbrojeni nezbytnými rukavicemi a odpadkovými pytlíky se všichni v družině zhostili úklidu velmi svědomitě. Úklid proběhl v posledním školním týdnu a my budeme všichni doufat, že nám čisté okolí školy vydrží alespoň do našeho návratu v září.

V závěrečném týdnu jsme se s letošním rokem ve školní družině rozloučili opékáním oblíbených uzenin. Vyhodnotili jsme si „lov usměváčků“ a zároveň zhodnotili celý uplynulý rok. A nyní už se všichni těšíme na následující prázdninové dny plné dobrodružství.

Mateřská škola

V novém roce 2024 jsme nezapomněli a už 5. ledna jsme se vydali „Po stopách tří králů“ v rámci projektu Lužany JAK. Děti poznávaly, které postavy patří do Betléma a jména Tří králů, samy se přeměnily v krále pomocí vlastnoručně vyrobených korun. Starším kamarádům do ZŠ přišly zaspívat známou píseň My tři králové.

Městskou knihovnu v Prešticích jsme navštívili v tomto pololetí celkem třikrát – v únoru, březnu a dubnu. Děti se dozvěděly, k čemu nám knihy slouží, jak s nimi mají správně zacházet, paní knihovnice jim ukázala zajímavé knihy a leparela, mohly si vyzkoušet různé didaktické hry.

Dne 6. března 2024 se mateřskou školou nesla hudba a smích při **maškarním reji**. Celé dopoledne děti soutěžily v moc hezkých kostýmech.

Orientační **screeningové vyšetření zraku** dětí proběhlo 7. března 2024 a orientální **vyšetření rozvoje řeči** dětí bylo provedeno 9. května.

Hravě na odpady byl název projektového dne 8. března, kdy se malí školáčky učili třídít odpad zábavnou formou.

Při „Velikonoční stopovačce“ 25. března děti splnily na vytyčené trase všechny zadané úkoly a na konci cesty objevily poklad.

Zajímavá byla procházka Naučnou stezkou Bijadla v Merklíně 27. března, během které účastníci plnili různé úkoly a měli možnost nahlédnout do výběhu zvířat a nakrmit je. Další částí návštěvy areálu byla prohlídka expozic o přírodě, myslivosti a starých řemeslech.

V rámci projektu **Hravě se zvířátky** jsme měli 19. dubna možnost podívat se na živá hospodářská zvířata. Děti se dozvěděly mnoho zajímavých informací o chovu a krmení zvířat.

Ve spolupráci s Městskou knihovnou Přeštice jsme se zúčastnili 30. dubna výtvarné soutěže s kolektivní prací dětí nazvanou **Mapa Lužan**.

V květnu jsme si připomněli svátek maminek. Povídali jsme si o tom, co pro ně maminka všechno dělá a s čím jí mohou pomoci, vyráběli jsme pro maminky přáníčka.

Dne 15. června 2024 nás čekalo v MŠ fotografování jednotlivců, skupinek a sourozenců, z těchto fotografií vzniklo i tablo, které mají děti na památku.

Na jarní besídce 29. května předvedly děti svým rodičům a prarodičům kulturní pásmo písniček, básniček, tanečků, hudebně pohybových aktivit a divadélko.

Den dětí jsme oslavili 31. května. Celé dopoledne nás provázely písně, hry a zajímavé soutěže. Paní učitelky popřály dětem k jejich svátku a předaly jim drobný dárek – omalovánky.

Ke konci školního roku 5. června 2024 jsme se vydali na školní výlet na hrad Švihov, kde děti zhlédly Eko pohádky na motivy pohádek – Červená Karkulka, O Palečkovi, O Smolíčkovi. Potom si prohlédly prostory hradu.

Na závěr školního roku jsme se 27. června rozloučili s předškoláky. Na školní zahradě je jejich budoucí spolužáci pasovali na nové prvňáčky.

Docházku dětí jsme v tomto školním roce ukončili 28. června, protože v letních měsících bude zahájena realizace nástavby nad hernou.

Všechny děti se těší na dva měsíce letních radovánek, což přejeme také všem čtenářům našeho příspěvku.

Zaměstnanci školy

LUŽANSKÁ PADESÁTKA

V sobotu 15. 6. 2024 jsme se konečně mohli vydat na trasu poslední, již dvacáté LUŽANSKÉ PADESÁTKY. Proč poslední? Protože **LUŽANSKÁ PADESÁTKA** se u příležitosti konání 20. půlročníku mění na **Lužanský tulipán**. V Lužanech měly v minulosti tulipány velkou tradici a obec díky barevným lánům tulipánů u silnice získala i jistý věhlas. A proč konečně? Konečně proto, že jsme z důvodu souběhu více akcí překládali náš pevný termín L50, který je druhou sobotu v červnu, na první červnovou sobotu, kdy ale bylo nejhorší počasí za celé letošní jaro. Vyjížděku jsme tedy z důvodu nepříznivého počasí byli nuceni znovu přeložit na třetí sobotu (15. 6. 2024), kdy ale spoustu pravidelných účastníků nemohlo jet, což nás opravdu moc mrzí. Do budoucna se budeme snažit s našimi pevnými termíny nehýbat, protože je to v konečném důsledku pro naše stále příznivce, kteří s pevným termínem dlouho dopředu počítají, vlastně nepříjemnost. Vždy se bohužel stane, že někdo nemůže, což nás velice mrzí, ale s tím se nic nenadělá. Takže od letošního podzimu měníme název, nikoliv však termíny konání. **„Lužanský tulipán“ má stále dva pevné termíny – druhou červnovou sobotu a poslední zářijovou sobotu.** Tolik k vysvětlení překotného překládání vyjížděky a nyní již k vyjížděce samotné.

I když nás nebylo tolik, jako nás jindy na jaře bývá, byl to moc hezký výlet. Na start se v 10:00 hod. postavilo asi 25 cyklistů, kterým byla představena jubilejní trasa, která byla koncipována kolem lužanského zámku. Tímto jsme chtěli vzdát hold končící Lužanské padesátce, kterou jsme jeli již po dvacáté. Zároveň byly všem účastníkům předány cyklistické lahve s logy vyjížděky, které nechali organizátoři k dvacátému jubileu vyrobit, za laskavé finanční podpory Obce Lužany, jež celou výrobu lahví zaplatila. Zároveň Obec Lužany a hospodský Libor Bláha poskytli organizátorům prostředky na to, aby se mohli na trase všichni účastníci vyjížděky zcela zdarma občerstvit. Mnohokrát děkujeme a vážíme si toho.

Z parkoviště v Lužanech se vyrazilo na Dlouhou Louku a dále přes Mstice, Vřeskovice, Lhovice, Červené Poříčí, Jíno, Stropčice, Vlčí až na Henigarov, kde byla první občerstvovací zastávka. Zde nám zabezpečovací skupina (mládež) připravila krásné zázemí a všichni jsme si po náročné první části trasy mohli odpočinout, občerstvit se a nabrat síly na další cestu. Konkrétně to byli Helena Bílková, Pavel Hodan, Albert Burian, David Vodička a Dan Horák, kteří se tohoto nelehkého úkolu zhostili skvěle. Připravili oheň, nakrájeli vuřty, narazili pivo – no prostě jedna báseň.

Takový luxus by samozřejmě na odlehlém místě u lesa nebyl možný bez patřičných prostředků, jako jsou například dopravní automobil, přívěs, elektrocentrála, chlazení, aj, které nám byly ochotně zapůjčeny SDH Lužany a hospodským Liborem Bláhou. Všem ještě jednou moc děkujeme. Na tuto zastávku za námi dorazili čtyři stateční, kteří z časových důvodů nemohli startovat společně s pelotonem. Věra Petřelková, Tomáš Pelíšek a Věra Berková rozená Petřelková s manželem zahájili zhruba hodinu po startu ostrou stíhací jízdu, aby peloton co nejdříve dohnali a podařilo se už na první zastávce - stihli se i občerstvit. Jsou to srdcaři!

Dále vedla cesta do Horšic, pak přes Dolce, Plevňov, Řenče, Vodokrty do Krasavců k turistickému odpočívadlu v polích, kam se přemístila i naše mladá zabezpečovací skupina a znovu nám připravila výborné občerstvení. Zastavili se dokonce i dva koloběžkáři jedoucí z Plzně, které jsme pohostili pivem a oni s údivem sledovali, jak u nás na venkově umíme žít a jak si to dokážeme udělat pěkně. Zde nás také mile občerstvil náš dlouholetý účastník Michal Rymus, který již tradičně připravil ochutnávku velké škály likérů a jiných dobrot ze své spížirny, jímž málokdo dokáže odolat. Opět to bylo výborné, díky.

Z druhé občerstvovací stanice se pokračovalo do Snopoušov, Lišic, Horní Lukavice, Žerovic, Skočic, až do Lužan, kde byl tradičně v Lužanské hospodě cíl vyjížděky. Část účastníků se po cestě musela kvůli dalším povinnostem odpojit a někteří museli odjet hned po dojezdu do cíle, což nás mrzí, protože se nemohli zúčastnit

podojezdové konference. Také je velká škoda, že neochutnali úžasný dort, jež organizátorům vyjížďky k dvacátému výpůlročí tajně připravily dvě příznivkyně lužanské cyklistiky Jaruš Burianová a Lenka Vodičková. Bylo to velmi milé překvapení a dort chutnal výborně. Děkujeme. Mimochodem, nejlepším a nejšikovnějším kráječem dortu se ukázal býti jeden z organizátorů vyjížďky Pepa Havránek 50, který krájel tak krásně velké a úhledné kousky, že nikdo nemohl odolat. Celkově shrnuto, podojezdová konference v Lužanské hospodě byla jako vždy velmi pěkná a plodná.

Asi jste si všimli na první pohled divného slova „výpůlročí“, které se v článku objevilo. Je to nový výraz, který mě při psaní spontánně napadl a bude doufám brzy kodifikován ve slovníku spisovné češtiny. Když může být výročí, proč by nemohlo být výpůlročí, když jezdíme dvakrát ročně. Myslím, že je to krásné slovo. Lužanská cyklistika má tedy nejen nové logo s tulipánem a vlastní hymnu „Slepičku kropenatou“, ale už i vlastní slovní výraz „výpůlročí“.

Závěrem bych chtěl ještě jednou vyzdvihnout výbornou spolupráci s Obcí Lužany a také s Liborem Bláhou, velitelem SDH Lužany a hospodským v jedné osobě. Jak zástupci obce starostka Věra Petrželková a místostarosta Karel Kalčík, tak Libor Bláha nám již nejednou vyšli vstříc a spolupráce s nimi byla vždy na velmi dobré úrovni. Děkujeme.

Možná se čtenářům mého článku bude zdát, že jen chválím, chválou nešetřím, a že je to snad i trochu přesladené. Není tomu tak. Vyjížďka byla krásná, její příprava náročná a všichni, kdo se na ní jakýmkoliv způsobem podíleli, byli milí, ochotní, pracovití. Myslím, že komu chvála náleží, má ji mít. Ještě jednou děkujeme. Dík ale patří samozřejmě hlavně všem cyklistům, kteří se vyjížďky zúčastnili a pro které to moc rádi již dlouhou dobu neúnavně děláme. Jezdíme spolu už více jak 10 let (od podzimu 2013), jeli jsme dvacetkrát a to, myslím, není málo. Věříme, že dvacetkrát se to snad alespoň trochu povedlo, účastníkům líbilo, a proto to zkusíme dělat dál. **Ještě jednou moc děkujeme všem, kteří s námi jezdí, nebo v minulosti jezdili a těšíme se na ty, co v budoucnu jezdít budou.**

Co říci na úplný závěr? Asi jen... I po dvacáté se jelo pěkně, počasí vyšlo, nikomu se nic nestalo, holkám to slušelo – pojedeme zas. Sportu zdar a cyklistice zvlášť!

Za organizátory Lužanské padesátky, respektive Lužanského tulipánu, Petr Burian

TJ SOKOL LUŽANY – I. POLOLETÍ 2024

Rok 2024 zahájilo mužstvo mužů pod vedením - trenér Radek Klíner, hrací asistent Martin Bešta a Honza Viktora, vedoucí družstva Petr Rymus. I letos se uskutečnilo sportovní soustředění v Kynžvartu. Další příprava pak probíhala na našem hřišti a první soutěžní zápas byl 23. 3. ve Zdemyslicích. Tým se podařilo doplnit několika fotbalisty, ale pro zranění a ne úplně dobrou docházku jsme dohrávali utkání v Seči s pocitem – dobře že je poslední...

Fotbalové výkony byly někdy dobré, jindy horší, skončili jsme na šestém místě ze čtrnácti týmů, což je oproti 10. místu vloni posun výš. Se získanými 34 body a skórem 67:64. Tak nás bude čekat od konce srpna nový ročník v okresním přeboru.

Snažíme se získat další hráče do týmu a rád bych i touto formou oslovil potenciální zájemce, kteří mají fotbal rádi a chtěli by se proběhnout po pěkném hřišti, byť i formou občasných výpomocí....

Letos se také uskutečnil 9. 2. sportovní bál, díky dobré účasti, kapele pana Žákovce a bohaté tombole se vydařil, poděkování patří všem, co se na přípravě podíleli.

Parta pamětníků strávila tradiční sportovní pobyt v penzionu Kodrea v Nových Hutích v termínu 15. - 18. 2. 2024.

Dne 21.6.2024 se uskutečnilo fotbalové utkání proti HC Škoda Plzeň s výsledkem 4:5. Hezký sportovní výkon, byť jsme museli tým pro slabou účast našich fotbalistů doplnit krajánky. Divácká kulisa, kulinářské speciality od Martiny a Páty podtrhly celé prima strávené odpoledne.

Náš zrekonstruovaný areál se snažíme i nadále vylepšovat a je k dispozici i dalším akcím pro obec a spolky. Chci poděkovat lidem, co se na provozu areálu podílí... sekání hřiště má na starost Martin Kalčík. Jsme rádi, že už je zdravotně fit, protože ze začátku sezóny jsme sekání řešili různými zaskoky. Karel Štych si bere za své sekání kolem hřiště a vypadá to tam moc pěkně. Přesné a rovné lajny od Josefa Havránka jsou super a o zavlažování se stará Pavel Housar. Abych nezapomněl na Evu Horákovou, jí patří dík za úklid kabin a za praní dresů děkuji Renatě Bělové.

Velký dík patří i všem našim sponzorům, kteří jsou zvětšeni na tabulích na hřišti a finančně nás podporují. Přibyla k nim firma ASAVET Birkov, která nám zapůjčila kontejner na posekanou trávu včetně odvozu. Rád bych vyzdvihl i nadstandardní spolupráci s obecním úřadem, moc díky za finanční podporu a přátelskou atmosféru ve vsi.....

Ještě jedna prosbička – na pískovišti na hřišti je docela spotřeba formiček, lopatek a dalších hraček. Pokud by někdo měl doma nějaké starší nepoužívané, děkujeme za přinesení.

